

Asi málokdo v roce 2004 tušil, jak zásadně britská BBC posune hranice televizní zábavy. Z pořadu Strictly Come Dancing se stal celosvětový fenomén, k němuž koupilo licenci na šedesát zemí. Poslední z patnácti odvysílaných sezón ve Velké Británii navíc ukazuje, že zájem tamních diváků rozhodně neklesá, ba naopak – sledovanost dosahuje historicky nejvyšších čísel.

„Naše“ StarDance právě vstupuje do deváté sezóny. A i my jsme pomohli výrazně posunout hranice tohoto celosvětově úspěšného formátu. Například charitativní večer, který jsme vymysleli, se stal vzorem pro ostatní majitele licencí.

Letošní „osmičkový rok“ je rokem vzpomínkovým, připomínajícím zásadní mezníky v historii naší země. I tanec jako takový je osmiček plný. Téměř všechny tance se počítají do osmi, osm dob je fráze v sambě i v jivu. A dokonce snad každé z osmičkových historických výročí by šlo vyjádřit tancem – charlestonem první republiky, šedesátkovým rock'n'rollem nebo politickou čtverylkou Vítězného února. I StarDance se proto zapojí k oslavám vzniku Československa, jeden z večerů bude věnován právě období první republiky.

Během loňské pauzy dali diváci jasně najevo, že jim naše taneční soutěž chybí a jsem proto rád, že pro ně tvůrčí tým, který za StarDance stojí, připravil řadu novinek, o kterých se dočtete na následujících stranách.

Tak hezkou zábavu plnou tance, noblesy a elegance...

Petr Dvořák
generální ředitel České televize

Novinky devátého ročníku

Devátý ročník přinese asi nejvíc novinek v historii StarDance.

Soutěž se připojí k oslavám **stého výročí vzniku Československé republiky**.

Pro tuto příležitost bude přichystán speciální díl, který nabídne soutěžní **tance na melodie první republiky**. Nebude to jediný tematický díl, na který se diváci mohou těšit. Novinkou bude večer nazvaný **Cesta kolem světa**. Soutěžní páry si před tímto večerem vylosují zemi a s ní spojený tanec, který se budou muset naučit. Je pro ně přichystaná hudba například z Turecka, Indie, Japonska, Ruska nebo Polska. Nebude chybět **charitativní večer** opět spojený s Centrem Paraple, jehož zásadní novinkou bude to, že píseň, na kterou bude soutěžní trojice připravovat choreografii, vybírá klient Centra Paraple. Poprvé se bude ve StarDance tančit **polka**, a to v rámci oblíbeného **Souboje týmu**. Jeden večer si Moondance Orchestra vezme volno a zastoupí ho **vokální hudební skupina SKETY**. Poslední změna se bude týkat hlasování. **O tom, kdo postoupí do finále, poprvé rozhodnou pouze diváci.**

Poprvé v sobotu 13. října ve 20.00 hodin na ČT1

Z Barrandova do Holešovic

Nárůst zahraničních filmových zakázek v České republice a jejich návrat do filmových ateliérů výrazně ovlivnil podmínky na trhu. Najít tak vhodný prostor odpovídajících rozměrů a technických parametrů není jednoduché. Natáčení StarDance se po letech vrátí na pražské Výstaviště. Rozšířený Křížkův pavilon B s rozměry téměř 2000 m² bude celý využit pouze pro potřeby natáčení a zázemí bude vybudováno ve vedlejším pavilonu C. Úpravy dekorace nesouvisí pouze se změnou místa natáčení, došlo i k dalším vylepšením vizuálního stylu dle návrhu architekta Jaroslava Svobody.

Den se StarDance na Zlaté Praze

Přijďte na **Den se StarDance** v rámci festivalu Zlatá Praha, který se koná v pátek **21. září od 15.00 hodin** na náměstí Václava Havla (piazza Národního divadla). Součástí bude i talkshow Jana Ondera, lekce tance, živá kapela, taneční vystoupení párů z minulých řad i autogramiáda soutěžících deváté řady.

StarDance se připojí k oslavám vzniku republiky

Ke StarDance neodmyslitelně patří tematická znělka. Ta letošní, devátá, se natáčela na zámku Libochovice.

Alice Nellis, režisérka znělky

Co Vás přimělo se do StarDance zapojit?

Česká televize mi poslala námět s tím, že by znělka měla koncepčně vycházet z období první republiky. Mám ráda tanec a mám ráda dobovky a zadání spojovalo obojí. Líbí se mi natáčet pohyb a při dřívější práci na kampani ČT sport mě bavilo hledat obrazové propojení fyzického pohybu a emocí. Tady se k tomu ještě přidává rytmus a choreografie, takže je to zase nová výzva.

Kde jste čerpala nápady a inspiraci?

Hledala jsem možnost, jak spojit dobovost první republiky s hudebním stylem znělky, která je žánrově pevně daná a rozhodně to není hudba dobová. Nakonec jsme spolu s choreografem Honzou Onderem a kostýmní výtvarnicí Evženií Rázovou našli princip, který nás všechny začal bavit, a postupně tak vznikl scénář, který si s dobou první republiky spíš hraje, než že by ji přísně dodržoval.

Co Vás na období první republiky lákalo a co je pro ni podle Vás nejvíce typické?

Shrnout první republiku v několika větách by bylo velmi zjednodušující. Bylo to období, které spojovalo dlouholeté tradice s novými trendy, a to je také základní myšlenka naší koncepce. To a také fakt, že ani první republiku nemusí brát člověk zase tak vážně.

StarDance připravují...

Jan Potměšil je manažerem vývoje

Za StarDance stojí již od jejího vzniku. V rámci Centra zábavné, divadelní a hudební tvorby má na starosti pořady jako Všechnopárty, Herbář, Poštu pro tebe nebo Na plovárně. Připravoval i Ceny české filmové kritiky. Spolupracuje na vzniku benefičních večerů například pro Konto Bariéry, Pomozte dětem nebo Světlušku. Jako pověřený kreativní producent je zodpovědný za Eurovision Song Contest, ve kterém Českou republiku letos úspěšně reprezentoval Míkolas Josef.

„Nový ročník začínáme chystat hned od konce finále toho starého. I když to také není pravda. Již v průběhu starého ročníku vymýšlíme, co bychom udělali jinak, lépe, nebo co naopak zachováme, protože to funguje. Takže odpověď je jednoduchá, v podstatě StarDance chystám už dvanáctý rok, od první řady, která byla v roce 2006. Inspiraci čerpáme, kde se dá. Samozřejmě sledujeme nejruznější verze StarDance po celém světě. Osobně anebo na dálku konzultujeme naše nové nápady anebo naopak věci, které bychom rádi převzali, s BBC. Jsem pyšný na to, že řadu našich inovací nejen schválili, ale dávají ji za vzor dalším zemím. Jako například speciální charitativní díl spojený s Centrem Paraple,

kdy k dvojici soutěžících přiřadíme vozíčkáře a vznikne tak unikátní taneční trojice a především večer s úžasnou atmosférou. A co je nejdůležitější, tyto večery fungují, diváci posílají miliony korun v rámci dárcovských SMS. Letos se chystá nejvíc novinek v historii soutěže. Osobně jsem vymyslel jeden díl provázený jen vokální skupinou Skety a speciál nazvaný Cesta kolem světa. Přeju si, aby tyto inovace byly pozitivně přijímány, jako řada originálních nápadů v ročnících minulých. Věřím, že i v devátém ročníku je opravdu na co se těšit a že jsme společně s celým týmem připraveni udělat maximum proto, aby StarDance nejen potvrdila svou kvalitu a úspěch, ale opět a zase skvěle bavila.

Viktor Průša je manažerem realizace

V České televizi pracuje jako manažer Centra realizace hudební, divadelní a zábavné tvorby. Od samého počátku stojí za účastí České televize na Eurovision Song Contest, kde se letos povedlo dosáhnout historicky nejvyššího umístění. Zajišťuje realizaci pořadů Všechnopárty, Zázraky přírody nebo Pošta pro tebe. Nyní poprvé zodpovídá za výrobu StarDance.

„Práci kolegů na tomto výjimečném projektu jsem měl možnost sledovat již od prvního ročníku, který se vysílal v roce 2006. Většinu členů realizačního týmu znám ze spolupráce na jiných pořadech, takže to pro mě není úplná novinka. Očekávám, že StarDance bude opět jednou z nejvýznamnějších televizních událostí podzimu, přinese svým divákům kultivovanou zábavu a inspiraci tak, jak jsou zvyklí, a snad i něco navíc. Uděláme pro to maximum. Jako divák oceňuji na StarDance noblesní a příjemnou atmosféru, skvělá taneční a hudební vystoupení, ale

také úsilí, dřinu a motivaci na sobě pracovat. K tomu mám veliký respekt a naše soutěžní páry velmi obdivuji. Z hlediska manažera výrobního centra je StarDance především obrovská výzva a odpovědnost zajistit, aby vše dokonale fungovalo. Jedná se o deset přímých přenosů v hlavním vysílacím čase České televize. Na StarDance se podílí početný realizační tým, produkce pod vedením Petra Heráka, buduje se celé zázemí a technologická infrastruktura, stavějí dekorace, taneční páry již průběžně trénují, vše do sebe musí dokonale zapadat.“

Roman Petrenko režíruje přímé přenosy

Jak vypadá Váš den, kdy se chystáte na přímý přenos?

Jsem pověřivý a mám každé ráno ty samé rituály. Vždy mě čeká vydatná snídaně, tedy vajíčka, šunka a pečivo. Pokud byl minulý přímý přenos úspěšný, tak si na sebe беру tu samou košili, ale vždy vypranou a vyžehlenou. Mám při sobě vždy barevné pastelky, se kterými si stále stejnými barvami označuji jednotlivé kamery a střihy, které máme nazkoušené, přesně po sekundách. Nikdy před přenosem nejím, ale do přenosového vozu si беру kávu s mlékem, kterou, po celou dobu StarDance, dostávám od asistentek zvuku (dělají ji totiž skvělou), a láhev vody. Za přenos vypiji tak litr a půl. Musím stále dávat pozor na délku přenosu, tempo, rytmus a reagovat na případné problémy jak s techniky, tak s účinkujícími, protože je to mimořádně technicky i graficky náročné a ne každý tanečník předvede výkon, který máme nazkoušený. To je ale normální.

Příprava a natáčení StarDance je velmi náročné období, potřebujete si po něm odpočinout?

StarDance končí vždy před Vánoci, na které se celá rodina těší. Takže odpočívám s rodinou a přiznám se také, že jsem asi jediný režisér v Česku i na Slovensku, který chodí na vycházku s kocourem. Tomu doma přezdíváme Vlčák, protože poslouchá skoro jako pes. A to je pro mě relax.

Kromě StarDance máte za sebou mnoho zajímavých projektů. Potkal jste během nich nějakou výraznou osobnost, která Vás určitým způsobem inspirovala? A čím?

V první polovině roku jsem pro Českou televizi režíroval projekt Dnes před léty, konkrétně k neslavnému výročí února 1948. Byla to velmi zajímavá práce s dobrým týmem a velkým počtem hostů – historiků a badatelů. Dozvěděl jsem se mnoho pro mě nových historických souvislostí a byl jsem nadšen profesionalitou moderátora Jakuba Železného. Také mě baví galavečer Sportovec roku, kde mám jako nadšený sportovní fanoušek možnost potkat řadu těch nejlepších českých sportovců.

Noblesa, elegance a tanec

Zuzana Straková s Ilonou Ostrou navrhují kostýmy

Jako kostýmní výtvarnice jste ve StarDance již po čtvrté, jaký to je pro Vás pocit?

Zuzana: StarDance pro mě znamená poměrně zásadní práci vzhledem ke své specifikaci a vysoké úrovni celého projektu. Pro spolehlivý proces a jistotu výsledku potřebuji spolupráci s profesionálním týmem firmy Heller, kde šaty vyrábíme, a bezprostřední komunikaci s její návrhářkou, mojí kolegyní Ilonou Ostrou. Díky její orientaci v módě tanečního světa máme informace o posledních trendech oblékání, nových materiálech a stylech zdobení. Samo sebou se obě musíme prokousávat selekcí toho, co lze použít a ukázat divákovi pořadu, protože taneční móda může někdy oscilovat v extrémních limitech, tudíž musíme předpokládat obecný vkus a příliš neexperimentovat. Po několika letech spolupráce si troufám říct, že už se v odhadech poměrně shodujeme.

Ilona: S kostýmy tanečníků pracuji neustále a tam jsou pravidla oblékání pevně daná, v tomto projektu si můžeme daleko více vyhrát. Už jenom v tom, že na každý styl tance připravujeme konkrétní šaty. U profesionálů se šaty dělí na latinské a standardní, nikoli na rumbu, čaču.

Když hovoříte o trendech, co teď v taneční módě „frčí“ a co využijete v letošním ročníku StarDance?

Ilona: Trendy přicházejí a odcházejí. Nedávno skončilo období, kdy se na standardní tance zkracovaly sukně, končí také období tylů a využívají se spíše jemnější lehčí materiály, sukně nejsou tak objemné. Aktuální trend je dobré zohlednit, jinak se ale snažíme být samozřejmě svým způsobem originální.

Zuzana: Budeme například využívat takzvaných 3D materiálů, na kterých motivy vystupují do prostoru. Velice to šaty ozvláštňují a je to trend i v módě obecně. Zároveň dokážeme využívat tištění vzorů na látku, které nám umožní aplikovat jakýkoliv motiv, který budeme potřebovat, což nám oproti minulosti dává poměrně velkou svobodu. Tvůrčí proces vzniku šatů není jen o nás dvou, do stylingů logicky vstupují samotné taneční páry a v neposlední míře tým, který šaty vyrábí a zdobí, u této práce záleží především na komunikaci a týmovém spojení.

Bývá práce na kostýmech pro tanečníky jednodušší než pro tanečnice?

Zuzana: Ano, u pánů to bývá jednodušší, protože v základních směrech je jejich garderoba jasně daná. Standardní tance se tančí většinou ve fraku a na latinské jsou základem latinské kalhoty. My k nim pak musíme vhodně zvolit latinskou košili, která může mít různé podoby, barvy a zdobení. Ale opět, i tady může docházet k obměnám, kdy frak, v souvislosti s choreografií, lze vyměnit za sako či vestu, košili za rolák apod.

Jak vypadá Váš pracovní rytmus během StarDance?

Zuzana: Je to velmi náročné. V říjnu to začne a skončí zhruba v polovině prosince a my vlastně nemáme ani jeden den volna. Nutno ovšem dodat, že se samotnými přípravami pořadu začínáme v podstatě v den seznámení s páry, od toho okamžiku už naše práce a přípravy začínají.

Ilona: Náš týden vypadá tak, že návrhy na aktuální týden musejí vznikat většinou už v neděli, aby v pondělí nebo v úterý byly šaty připravené na první zkoušku. Během středy se kostým dokončí, ve čtvrtek a v pátek se dozdobí, aby v sobotu mohl být ve studiu. Musíme být velmi precizní, protože máme k dispozici většinou čas jen na jednu zkoušku, více se nám, kvůli zaneprázdněnosti tanečníků a množství šatů, nepodaří.

Zuzana: V samotný den živého přenosu se dopoledne zkouší bez kostýmů. Odpoledne je pak generálka v šatech a někdy se nám stane, že musíme ještě na poslední chvíli něco dotahovat a upravovat. No a v neděli už se stíhá na další kolo, abychom v pondělí a úterý mohli zkoušet. Samozřejmě mimo samotné páry oblékáme veškeré další taneční produkce, sólisty, kapely, moderátory a jiné. Je to obrovský záprah, ale je to i výzva. I když jsme po konci StarDance vždy totálně vyčerpané, většinou se těšíme na další ročník, protože výzvy máme rády. Nicméně minimálně půlroční pauza je nutností.

Je StarDance ten nejsložitější projekt, na kterém jste kdy pracovala?

Zuzana: Řekla bych spíše nejnáročnější, protože vyžaduje absolutní soustředění a přesnou logistiku a po celou dobu není úniku. Musím ale říct, že mívám daleko větší nervy na jiných projektech, kde postrádám oporu a jistotu při spolupráci, protože na StarDance se skutečně mohou spolehnout na podporu celého týmu, se kterým už jsem za ty roky dobře sehnala. To na tomto projektu miluji, odehrává se v naprosto bezchybném a profesionálním prostředí.

Pavel Bauer líčí hvězdy StarDance

Jste nedílnou součástí týmu StarDance, co pro Vás tato pozice znamená?

Zajistit make-up pro účinkující v té nejlepší kvalitě. Také díky spolupráci s Českou televizí na tomto projektu, která trvá od počátku uvedení první řady, zažívat ty nejlepší profesionální zkušenosti a zážitky. Vážím si toho a řadím tuto spolupráci na nejvyšší příčku ve svém profesním životě.

Jakým stylem se na nový ročník připravujete?

Na každý ročník se připravuji velmi pečlivě. Odráží jak různá témata, dané na každou řadu StarDance, tak přístup k samotným účinkujícím. Je to týmová práce všech složek: kostýmů, choreografie, účesů, make-upu, kamery, světla a podobně. Účastníme se generálek a všech příprav na každý díl.

Podle čeho a kdy přicházejí nápady na jednotlivá líčení?

Odvíjí se to hlavně od typu tance, choreografie a hlavně kostýmů. Samozřejmě nemůžeme pominout osobnost každého soutěžícího, jeho individualitu a talent.

Bez čeho se make-up na přímé přenosy neobejde?

Bez šikovných rukou, profesionálního a citlivého přístupu. Ale samozřejmě bez nápadu a originality. Nemůžeme se spolehnout jenom na třípytky a umělé řasy. Někdy méně znamená více.

Kdo pro Vás byl zatím v soutěži největší výzvou a na koho se těšíte v letošní sestavě?

Těžko říct konkrétně. Výzvou je vždy to, co není dokonalé a díky našemu umu se jím stane. Letos se těším na velký humor a zábavu. Věřím, že díky Pavle Tomicové se to promění v realitu.

Součástí přímých přenosů jsou i tematické večery.

Na který z nich se nejvíce těšíte?

Těším se vždy na ty, které v nás vyvolají největší kreativitu. A to jsou skoro všechny. Proto to miluju.

Jak spolupracujete s kostýmní výtvarnicí Zuzanou Strakovou a Blankou Haškovou? Spolupracujete s účinkujícími na celkovém výrazu již od prvního setkání?

Nikdy se mi nespolečně nespolečovalo lépe. Tyto dámy oplývají profesionalitou, nápady, empatií a kolegií. Připadáme si jako velká rodina, kde má každý svou roli. Samozřejmě hodně to vychází od Zuzky Strakové, která navrhuje kostýmy. My s Blankou pak ladíme zbývající části tak, aby byl celkový dojem harmonický a upoutal diváky. Díl od dílu se informujeme a nabízíme varianty a nápady. Je to profesionální slast být součástí tohoto týmu.

Blanka Hašková tvoří účesy

Jste stálicí týmu StarDance, dokáže Vás během soutěže ještě něco překvapit?

Vždycky mě něco překvapí, ale to je na StarDance to zábavné. Myslím, že každý díl je napínavý pro všechny zúčastněné.

Čím je podle Vás soutěž pro diváky stále atraktivní?

Noblesou a elegancí. Myslím, že tato dvě slova StarDance právem používá a také je beze zbytku naplňuje.

Mohla byste popsat, jakým stylem a kdy vznikají nápady na účesy pro jednotlivé večery?

Je to celé velký proces. Na začátku týdne začínáme dostávat kusé informace od účinkujících ohledně choreografie a toho, co chtějí ztvárnit. Souběžně s tím nám Zuzka Straková posílá návrhy a fotky ze zkoušek kostýmů. Pak se jednotliví kadeřníci domlouvají na přesné podobě účesu. Mezitím se řeší, zda nemá někdo něco stejně, ať nejsou účesy podobné. Do toho musíme zadat do výroby ozdobu. Ke konci týdne vše zkompletujeme a rozešleme ke kontrole.

Jak dopředu účesy zkoušíte?

Kde a kým se necháváte inspirovat?

Účesy se nezkoušejí, na to není čas. Jen pokud děláme něco, co by mohlo změnit pohyb, tak se to nahazuje na odpolední generálku v den přenosu. Inspirace vždy přichází z choreografie, nálady tance a především díky šatům.

Bez čeho se žádný účes na taneční večer neobejde?

Bez našich okousaných nehtů, jestli to v průběhu přenosu někde nespadne.

S kým se Vám za celou dobu soutěže nejlépe spolupracovalo nebo kdo Vás během tvorby účesů nejvíce inspiroval?

Každý účinkující je něčím zajímavý. Ale třeba smysl pro detaily Marka Zelinky byl unikátní. A je fajn velká otevřenost účinkujících, většinou si od nás nechají dost poradit a můžeme je pak vizuálně dobře posouvat. Divák je pak může vidět v různých podobách.

Jak vypadá Vaše spolupráce se soutěžícími?

Jak spolu účes konzultujete?

Jsme otevření i tomu, že mají, i když spíše výjimečně, konkrétní představu, až po to, že řeknou jen nějaké jednoduché zadání a my jim pak předložíme návrh, který by měl být odsouhlasen k všeobecné spokojenosti.

Jan Onder je odborným poradcem

Kde berete inspiraci pro choreografie, sledujete i trendy v zahraničních verzích StarDance?

Sleduji je, ale pouze videa a tance, které se mi líbí. Dělán StarDance už dlouho a lidé o tom vědí, tak mi občas něco hezkého pošlou. Beru to však velmi elegantně, ne úplně vážně. Každá řada nebo stát jsou jiné, mají svá specifika. My jsme přece jen trochu konzervativnější a například naši diváci hodně chodí do tanečních kurzů. Řekl bych skoro, že máme odborné publikum. Klademe tedy větší důraz na to, aby to byla skutečně čača nebo waltz. Kdežto v zahraničí je to kolikrát spíše na efekt. Řekl bych, že u nás ve StarDance se pořád ještě hodně tancuje.

Jakým způsobem vybíráte profesionální tanečníky?

Letos jsem si dal opravdu pozor a vybíral jsem sympatické lidi, s nimiž jsme schopni dobře spolupracovat. Také musí mít zkušenost s učením a zároveň jsou dobrými tanečníky. Jsou to lidé, kterým důvěřuji, a kteří naprosto důvěřují mně, o to více cítím větší týmovost. Před seznamováním s VIP tanečníky a před prvními tréninky jsme měli dlouhou schůzku, kde jsme si řekli všechna pravidla a věci, kterých chceme docílit. Trochu v nich letos pěstujeme pocit, že jsou výjimeční. Chci, aby si tanečníci věřili, měli zodpovědnost a věděli, že i oni jsou pro soutěž důležití. Samozřejmě je to do jisté míry i o hvězdách, které tančí, ale kdybychom neměli skvělé profesionální tanečníky, kteří nejsou jen choreografové a trenéři, ale také dobří psychologové, kteří motivují a plánují tréninky, tak by soutěž nebyla tak dobrá.

V historii soutěže figurujete jako tanečník, dvojnásobný vítěz a po tři roky i odborný poradce. Existuje něco, co mají všichni vítězové společného?

Ano, myslím, že z 99 % u všech vítězů vyhrála kombinace výborného tancování a sympatie, pokory, slušnosti a normálnosti. Vyhrál jsem dvakrát. Poprvé s Danou Batulkovou, která je opravdu milá, skromná, pokorná a pracovitá, a podruhé s vicemistryní skoku o tyči Katkou Baďurovou, která je naprosté zlatíčko, přijde včas, nikdy o nikom neřekne nic špatného, je velmi milá, pokorná, slušná. To stejné si myslím o Maruše Doležalové, ze které vyzařuje lidská pohoda, nebo z Aničky Polívkové, také sportovec Aleš Valenta je výborný, normální, sympaták a klidas.

Letošní taneční novinkou bude polka, proč?

Polka je český tanec, který jsme nikdy ve StarDance neměli, což je škoda a chyba. Polka je zkrátka česká klasika.

Marek Eben o ní řekl, že je trochu „uhopsaná“.

Ano, polka je uhopsaná, to je na ní právě krásné. Bude ve čtvrtém díle, moc se na to těším. V prvním díle máme velký opening profesionálních tanečníků ve stylu první republiky na píseň Chodidla od Jaroslava Ježka. Novinkou je, že tohle trénujeme hodně dopředu, mělo by to tedy být opravdu dobré. Máme na to více času.

Chodíte se dívat na tréninky?

Jak vypadá Vaše práce s páry v průběhu přípravy?

A jakou větu od Vás páry nejčastěji slyší?

Nejčastěji ode mě slyší „Je to výborný, ale...“ a pak přichází lehká kritika. Páry obcházím opravdu hodně, v podstatě je sleduji každý den. Někdy se podívám a pochválím, mám s nimi i individuální taneční trénink a tři čtvrtě hodiny pracuji na věcech, které by podle mě chtěly ještě vylepšit. Dále pomáhám tanečníkům s choreografiemi. Neříkám, že je přímo stavím, ale někdy pomáhám. Snažím se také tanečníky motivovat, nejen VIPky, ale i profesionály, protože ti to mají opravdu s osobnostmi těžké. Snažím se jim dodávat sebevědomí. Byl jsem samozřejmě u výběru hudby, takže jsem takový konzultant, trenér a motivátor.

Jaký byl pro Vás rok bez StarDance?

Čerpal jste někde inspiraci?

Jelikož se tancem živím, tak inspirace vnímám a získávám pořád. Letos jsem nazkoušel divadelní představení ve Studiu Ypsilon, které se jmenuje Kostky jsou vrženy aneb pocta Jaroslavu Ježkovi, z doby první republiky. Divadlo je pro mě opravdu zajímavé, najednou se člověk pohybuje v trochu jiném uměleckém prostředí než v tom tanečním.

Vyzvání k tanci nejen s Moondance Orchestra Martina Kumžáka

Devátý ročník StarDance se opět neobejde bez osobitých aranží Martina Kumžáka a jeho Moondance Orchestra, kteří k soutěži patří od samotného počátku. Ani za téměř dvanáct let neprošel orchestr výraznými změnami. I letos jej doprovodí čtveřice hlasů Dasha, Dušana Kollára, Nadi Wepperové a Michala Cermana.

Martin Kumžák je velmi talentovaným a úspěšným aranžérem a hráčem na klávesové nástroje. Věnuje se mimo jiné kompozici soudobé vážné hudby – svoji suitu pro housle, violoncello a klavír ve Španělském sále Pražského hradu uvedl v roce 2002. O dva roky později aranžoval a dirigoval koncertní projekt LUCIE a FOK. V roce 2015 uvedl ve Smetanově síni své oratorium Sv.Václav. Hudební vzdělání získal Martin Kumžák na Konzervatoři J. Ježka, Státní konzervatoři v Praze a později studoval i na Berklee College of Music v americkém Bostonu.

Mezi jeho největší úspěchy patří muzikály Hamlet a Galilelo, které vytvořil společně s Jankem Ledeckým. Aranžoval a dirigoval také muzikály West Side Story, Hair a Rusalka. Složil hudbu k česko-americkému filmu Manor a pro Národní divadlo vytvořil hudební doprovod mimo jiné ke dvěma hrám režírovaným Janem Kačerem – Peer Gynt a Hrdina Západu.

„StarDance je pro mě naštěstí stále to samé – půl roku krásné práce s lidmi, které mám rád. Nejbizarnější aranžmá zatím bylo paso doble pro Lukáše Pavláška z písně Yellow Submarine od Beatles. Nicméně tuším, že ho letos jedna skladba překoná... Máme i jeden večer opravdu hodně exotických písní, to bude výzva pro nás všechny. V tancích nemám žádné preference, když se tančí na dobré písně nebo skladby, baví mne všechny. Rumby jsou ale nejvíc ☺.“

Dasha

„Dojemných momentů jsem ve StarDance zažila mnoho, vytanul mi však teď na mysl scénický tanec Ondřeje Banka a Evy Krejčířové z minulé řady StarDance. Tancovali na hudbu ze seriálu Game of Thrones a tehdy Ondřej vyrazil dech snad úplně všem, byl naprosto kouzelný a uvolněný. Dle mého si tento tanec užíval ze všech nejvíce. Z hudebních aranží mě ale nejvíce baví čača. Latinskoamerická temperamentní muzika mě vždy strhne tak, že při zpěvu tančím taky! Kouzlu pohybu po parketě podléhají v poslední době i lidé tancem dosud netknutí. Společenský tanec zkrátka přináší udržení fyzické kondice, znalost etikety a hlavně radost. Myslím si, že spojení hudby, tance a celková atmosféra může způsobit závislost... pozitivní!“

Nadi Wepperová

„Považuji tanec za umění. Takže jako jakékoliv jiné umění kultivuje ducha, navíc i tělo. Vyžaduje trpělivost, vytrvalost, cílevědomost... To jsou vlastnosti, které – když si osvojíte – se v životě náramně hodí. A myslím, že společnost náramně potřebuje kultivované, silné a zdravé sebevědomé osobnosti. V soutěži mě zatím nejvíc dojal waltz Matěje Rupperta a Alice Stodůlkové. Matěj se v něm naprosto vzdal svého nejspíš vrozeného šoumenství a byl ‚pouze‘ milujícím a zároveň mužným Romeem. Svým romantickým projevem, navíc bez jakéhokoliv náznaku patosu, mi vyrazil dech. K tomu úchvatná hudba Nina Roty a sólo na housle v podání Davida Pokorného (Epoque Quartet). Dokonalé. Řekla bych, že víc než styl je pro mě rozhodující samotná píseň, ale když si projdu jednotlivé ročníky, musím přiznat, že jsem zpívala nejvíc waltzů. Že by to o něčem vypovídalo?“

Speciální host večera

Šestý taneční večer nahradí Moondance Orchestra šestičlenná vokální skupina SKETY, která se hlásí k odkazu jazzových a cappella souborů. V minulém roce vydala osobité album Týdytý, na němž hostoval například Vojtěch Dyk, Klára Vytisková a další.

Dušan Kollár

„Nemohu jmenovat jediný výstup, který by mě v soutěži zatím dojal nejvíce. Bylo jich určitě víc, ale v podstatě to byl každý takový, který jsem od toho či onoho účinkujícího vůbec nečekal. Hudebně se mi určitě nejlépe pracuje se skladbami staršího data, swingy a funky groovy mi máma s tátou pouštěli už od peřinky. Jsou totiž oba muzikanti a zpěváci. A tak mám takové skladby logicky víc pod kůží než ty dnešní. Za největší přínos tance a StarDance v současnosti vnímám to, že se v této šílené digitální době alespoň někteří lidé chvíli drží v objetí, vypadají jako žena a muž a nekomunikují spolu pouze přes mobilní telefon a sociální sítě.“

Michal Cerman

„Svým zaměřením jsem spíše rokenrolový zpěvák, nejlépe se mi tedy interpretují skladby bluesové, rokenrolové nebo swingové. V tanci tedy jive, quick step nebo slowfox. Během přenosu není moc času na nic, co nesouvisí s vaším výkonem, ale pokud mám říci jednu skladbu, která se mě osobně dotkla, tak to asi byla píseň Fields Of Gold v podání Dasha v jedné z prvních řad StarDance. Skrze tanec mají mladí lidé možnost seznámit se s pravidly společenského chování a získat jistou noblesu v kontaktu se svým okolím. Bohužel mám pocit, že si to buď většina nechává pouze na parket, nebo se tanci věnuje jen málo lidí.“

Porota

Čtveřice obávaných porotců v novém složení

Zdeněk Chlopčík

Přísný porotce, který prošel všemi ročníky

„StarDance je pro mě zajímavá především jedinečností atmosféry přímého přenosu. Každý večer je jiný a neopakovatelný díky tanečním výkonům všech zúčastněných párů. Letos, stejně jako v předcházejících ročnících, se budu snažit postihnout a ohodnotit komplexnost tanečního výkonu od základní techniky až po uměleckou stránku předváděného tance. Vytipovat vítěze na začátku, tak tohle nikdy! Už v prvních kolech jsem schopen říci, kdo je velmi dobře připraven a předvádí kvalitní tanec a komu se tohle nedaří. Ale StarDance není jenom o tanci, ale především o sympatiích, proto vždy nevyhrávají nejlépe tančící páry. V devátém ročníku se nejvíce těším na tu atmosféru nejen na parketu, ale také v zákulisí. Na to napětí, které předchází každému přímému přenosu. Myslím si, že výběr soutěžních párů je stejně jako v minulých řadách skvěle vyvážený a máme se nač těšit.“

Tatiana Drexler

Přívětivá, ale velmi pozorná porotkyně, které máloco unikne

„I tento rok se nejvíce těším na lidi, kteří za StarDance stojí. Na ty, které už léta znám, i na ty nové. V hodnocení budu opět nejvíce přísná v tom, co se týká techniky: pata, špička a rovný postoj. Párkrát se mi podařilo odhalit vítěze hned na začátku soutěže, ale kdo to byl, to zůstane tajemstvím. A i letos to vypadá jako dobrá parta, a že bude veselo. Páry mě vždy znovu překvapují s každým přímým přenosem. Vždy, když mám pocit, že už všechno vymyslely, přijde pokaždé něco, co nečekám.“

Radek Balaš

Divadelní režisér, choreograf a autor divadelních her

„StarDance mne nepřestává fascinovat tím, jak dobře je to vymyšlená show. Spojit v jednom večeru tanec, nápadité kostýmy, celebrity, pohybové a hudební nápady, napětí, humor, autenticitu i aktivní podíl diváků, kteří mohou celou soutěž ovlivňovat, a to vše ještě s nebývalou elegancí – to se nedá popsat jinak než jako geniální koncept! Jako režiséra mne vždy zajímá celek. Součet všech faktorů, které tvoří onen neopakovatelný přítomný okamžik tady a teď. Tato výjimečná magie okamžiku může totiž kdykoli srazit na kolena hýčkaného favorita a z outsidera stvořit nečekaného vítěze. Třeba u Aničky Polívkové, jestli si dobře vzpomínám, tak se mi podařilo určit vítěze, když jsem ji hned v prvním kole označil jako „černého koně“ soutěže. Letos se těším na ty, se kterými mne pojí dlouholeté přátelství a nyní se očitáme v nových – pro nás oba nezvyklých – rolích. Vašek Kopta mi totiž hraje v několika inscenacích, Daniela Šinkorová je přímo moje žačka, takže je na má přísná hodnocení zvyklá, a s Jirkou Dvořákem se známe dokonce neuvěřitelných 45 let od doby, kdy jsme se potkali v dětském divadelním souboru.“

Václav Kuneš

Nová posila nekompromisní taneční poroty

„Očekávám to nejlepší a zároveň jsem připraven na nejhorší, takové je moje krédo. Velmi si tohoto pozvání do poroty vážím, je to pro mě a pro současný tanec vůbec krásná příležitost. Reference dostávám ze všech stran. Přiznávám ale, že jsem sledoval asi jen prvních pár ročníků, a to ještě vždy až s odstupem času. Vyrůstal jsem kolem divadla, táta tančil standard i latinu, tenkrát tedy společenské, dnes už sportovní tance. A sledoval jsem Aničku Polívkovou, potkávali jsme se v té době na jednom představení. Mám obrovský a absolutní respekt ke každému, kdo se rozhodl přijmout pozvání do StarDance. To není jen tak, že se za tři nebo čtyři měsíce naučíte tančit. Ti všichni určitě mají nějaký ten taneční pud v sobě. Nebo si to aspoň myslí. A i to se počítá! V hodnocení budu dávat důraz právě na ten pud, instinkt. Bude to velmi podobné tomu, když hledám tanečnický pro svůj soubor 420PEOPLE. To NĚCO, co potom dokáže rozehrát divákovu srdce.“

Tereza Kostková:

Letos se mi sešla spousta kamarádů

Chyběla Vám minulý rok StarDance?

Jsem na to zvyklá. Tento princip, tedy dva roky se StarDance a pak roční pauza, panuje v podstatě od začátku. Já to vítám, protože je čas odpočinout si, porozhlédnout se, vyvinout se, těšit se a vše to posléze zúročit.

Jak u Vás probíhá příprava na další ročník?

Je to podobné jako vloni. Nejdříve seznamování účastníků a s účastníky, potom natáčení upoutávky a nakonec vše živě. Na přípravě tvrdě pracují hlavně taneční páry. Má moderátorská role vyžaduje čistou přítomnost.

Který tanec je Vám nejbližší?

Každý ročník odpovídám na tuto otázku něco jiného, protože se to vyvíjí spolu se mnou. Ještě ale netuším, k čemu jsem pro letošek dospěla. Možná rumba nebo waltz. Všechny tance jsou ale krásné, je-li dobrá choreografie.

Jak se Vám líbí letošní sestava soutěžících?

Velmi, sešlo se mi mezi nimi hodně kamarádů a spolupracovníků z divadelních prken.

Na co se letos těšíte?

Na tanečnický, na živou hudbu, na nové choreografie a na tu podívanou, kterou seshora z mého místa mám. Ale hlavně se těším na Marka!

StarDance má před sebou již devátý ročník. Vzpomenete si na moment, který Vás v předchozích sériích nejvíce dojal?

Mám pocit, že mě velmi brzy dojde, že jsem se takového počtu dočkala.

Která taneční dvojice Vás v minulosti nejvíce překvapila?

Maruška s Markem. Překvapily mě jak jejich překvapivé choreografie, tak i souznění, které z nich vyzařovalo.

Proč jsou podle Vás zrovna klasické tance spojovány s noblesou a etiketou?

Protože je vyloženě vyžadují. Bez nich nejsou tím, čím by být měly. Obsahují je ovšem ne jako nutnost, ale spíše jako přirozenost.

Marek Eben:

Tereza je klid'as, já jsem větší nervák

Jak u Vás probíhá příprava na další ročník?

Velmi pozvolna. Zatím jsem spíš ve fázi přemýšlení o všech soutěžících. Ono se to s velkým předstihem ani moc připravit nedá, takové ty věci, které vypočítáte půl roku předem u psacího stolu a pak je chcete prodat, to většinou moc nefunguje. Je lepší přijít, seznámit se, podívat se, kdo se jak projevuje, a doufat, že vás to k něčemu bude inspirovat.

Co říkáte na letošní sestavu soutěžících? Sledoval jste jejich odtajnění a reakce diváků?

Sestava se mi líbí moc, neznám úplně všechny, ale je to hezky barevné a taky mám pocit, že to berou zatraceně vážně a pilně trénují. To by bylo fajn, já věřím na tu investovanou práci, to vždycky celý pořad zvedne. Viděl jsem i některé verze v jiných zemích a řekl bych, že někde to berou spíš jako lehkou zábavu a snaží se ty tance ošulit. Zatímco u nás je pořad na prvním místě tanec a myslím, že to StarDance sluší.

Máte se ještě na něco, po těch letech, těšit?

Tak to víte, já se nejvíc těším, až to bude za mnou, přece jenom je to šichta, těch deset přímých přenosů. Ale samozřejmě, že se těším na taneční výkony, na ty emoce, které jsou pravdivé, a jsem zvědav, co se zase všechno semele, protože ono se vždycky něco semele.

Změnil StarDance Váš pohled na tanec?

Jak říkají sportovci: Tak určitě. Když se tolik let díváte na společenské tance a posloucháte odborné hodnocení poroty, už vám to zaleze pod kůži. Rozdíl je v tom, že třeba Zdeněk Chlopčík to vidí hned. On už po prvním dílu dokáže velmi dobře odhadnout, jak na tom kdo je. A Tatiana Drexler samozřejmě taky. Já na to potřebuji spoustu času a stejně mě páry vždycky něčím překvapí. Jsem pouze poučený laik, snadno mě okouzlí, jak se někdo směje, a už nevnímám, zda našlapuje v latině na špičky. A pokud jde o oblíbený tanec, asi by to byl slowfox. Není tak efektní jako třeba paso doble nebo samba, ale mám pocit, že nikde se tak neukáže, jak kdo cítí muziku, jako právě u slowfoxu.

Chystá se již devátý ročník. Vzpomenete si na moment, který Vás v předchozích sériích nejvíce dojal?

Těch by bylo. Každé loučení páru je dojemné, vždycky nás to s Terezou trochu mrzí, protože často přijdete nejen o dobré tanečnický, ale taky o tmelíče kolektivu, takové ty nadšence, na které se těšíte, až je ráno uvidíte na zkoušce. Jasně, že je to hra, ale stejně vás mrzí, když přijdete za týden a po tom páru zbude jen vizitka na dveřích šatny.

Která taneční dvojice Vás v minulosti nejvíce překvapila?

Mě asi nejvíc překvapil Jirka Schmitzer, že do toho šel. Kdybyste se mě zeptali, jestli by Jirka Schmitzer šel do StarDance, řekl bych, že na tisíc procent ne. Taky to byla náhoda, za kterou vlastně trochu můžu. V každé řadě chcete mít nějakého sympatáka, někoho, o kom víte, že

s ním půjdou lidi, i když by netančil bůhvíjak. A mě napadl Mirek Vladyka. Znal jsem ho z divadla a je to senzační člověk do party, srdcař a myslím, že by ho lidi milovali. Tak jsem mu zavolaal a on říkal: Já bych šel hned, ale utrápil bych tu partnerku, já nepoznám první dobu. A to jsem mu zase musel dát za pravdu, první dobu opravdu hledá. A on pak povídá: Ale vím, kdo by do toho šel, Jirka Schmitzer. My jsme se o tom bavili a on říkal, že by to byla výzva. Tak jsem to okamžitě řekl dramaturgii a ti ho kontaktovali. A když získáte někoho takového, je to hotové požehnání pro celou tu řadu. Protože když víte, že se bude příští týden tančit samba, nemůžete nebyť zvědaví na to, jak ji bude tančit Jirka. A to je taky umění castingu, vybrat lidi, na které budou diváci zvědaví. Když se to povede, máte půl práce hotové.

V čem vidíte společenský význam tance?

Řekl bych, že cokoli krásného společnost kultivuje. Vzpomínám si, jak mi kdysi říkal Mistr Olbram Zoubek – mimochodem, velký fanoušek StarDance – že krása je dnes v umění zakázána. A něco na tom je. Někdy se mi zdá, že je tu takový kult ošklivosti, ve filmech, v muzice, ve výtvarném umění, v politice, že se lidem stýská po něčem krásném. A vidět dva lidi, kteří s vášní a talentem tančí, to už kus krásy je. Možná taky proto už má StarDance devátou řadu.

Taneční soutěž se také připojí k oslavám sta let založení republiky. Co se Vám vybaví, když se řekne první republika, co je pro ni podle Vás typické a co bychom si z ní měli do současnosti přenést?

Nechtěl bych si první republiku příliš idealizovat, ale proti dnešku byla přece jen kultivovanější. Dámám se líbaly ruce, páni smekali klobouky a byla určitá norma společenského chování, ve které byly určité věci nepřijatelné. Dnes je přípustné všechno a nedívá se na to hezky.

Letošní novinkou bude kromě jiného i zařazení tance polka. Většina lidí s ní má nějaké zkušenosti už ze základní školy. Proč se tam podle Vás učí zrovna tento tanec?

Asi je to takové české. Já jsem osobně nikdy polku moc nemusel, na moje gusto se tam dost hopsá, ale jsem zvědav, co s tím soutěžící svedou, možná změním názor.

Přímý přenos může lákat k nepředvídatelným „naschválům“. Pokoušíte se na Terezu během přenosů chystat vtipné situace?

To nemusím, ty se dějí samy, aniž bychom chtěli.

Vaše moderátorská dvojice se zkrátka nemění. V čem se podle Vás s Terezou doplňujete?

Já myslím, že máme na spoustu věcí stejný pohled, to je velká výhoda. Tereza je klid'as, já jsem větší nervák. Ale vůbec si nedovedu na jejím místě představit někoho jiného a mám radost, že diváci taky ne.

Jedenáctý pár – StarDance s Centrem Paraple

Letos potřetí spojí síly Česká televize, StarDance a centrum Paraple. Za poslední dvě řady soutěže se během charitativních dílů podařilo od sponzorů a prostřednictvím DMS vybrat téměř 25 milionů korun. Loni, kdy tanečníci čerpali síly, Česká televize připravila pořad Hvězdy tančí pro Paraple, který vynesl přes 12 milionů korun. Kolik se podaří vybrat letos?

„Centrum Paraple potřebuje ke své činnosti nejen mnoho štědrých dárců, ale také pozornost médií, která pomáhají šířit povědomí o potřebách lidí s poškozením míchy a profesionálních službách, které jim nabízíme. Děkujeme České televizi za dlouhodobý opravdový zájem a spolupráci. Velmi nám pomáhá empatie, ochota a trpělivost všech lidí, kteří se podílejí na přípravách i samotném živém vysílání. Jsem si jistý, že každoroční úspěch a skvělý výtěžek benefičního pořadu pro Centrum Paraple je náš společný. Děkuji našim kolegům a partnerům v České televizi, že se podařilo vymyslet a udržet na obrazovkách zajímavý a diváků oblíbený koncept, díky němuž získáváme peníze na naši činnost a současně ukazujeme, kde a jak pomáhají.“

Mgr. David Lukeš
ředitel Centra Paraple

Sedmý večer s charitou

Vystoupení tanečních trojic diváci uvidí v sobotu 24. listopadu. V tomto kole opět nikdo ze soutěžících nevypadává, body se jim ale přičítají v kole dalším. Novinkou letos bude výběr písní a skladeb k tanci, který letos připadl tanečnickům z Centra Paraple.

Zdeněk Svěrák pátým porotcem

Co přinesla Parapleti spolupráce se StarDance?
StarDance je jedním z nejsledovanějších pořadů České televize. Jeho moderátoři Tereza Kostková a Marek Eben patří mezi ty nejlepší a nejdůvěryhodnější. To, že se StarDance stalo podpůrcem Centra Paraple, nám zajistilo nejen velký finanční příspěvek od veřejnosti a sponzorů, ale posílilo solidární cítění české společnosti v míře, která se penězi vyjádřit nedá. Myslím si, že tento svátek pohybu má výchovnou přidanou hodnotu.

Letos si poprvé tanečníci z Paraplete budou vybírat píseň, na kterou budou tančit. Kdyby byla volba na Vás, kterou byste si vybral?

Vybral bych valčík. A protože máme s Jaroslavem Uhlířem, dlouholetým patronem Paraplete, na skladě Valčík elektrický, mohli bychom ho k tanci zahrát a zazpívat.

Potřetí se ujímáte role pátého porotce. Připravujete nějaké zpestření své role?

Role pátého porotce je symbolická. Budu tam hlavně proto, abych povzbudil a pochválil tanečnický a tanečnický na vozíku. Doufám, že mě nějaké zpestření napadne na místě.

Jaký mají podle Vás klasické tance největší přínos pro společnost?

Když vnuk umí to, co kdysi na parketě okouzlovalo babičku, můžou si spolu zatančit. Je to propojování generací, takové symbolické předávání klíčů.

Letos si budeme připomínat sté výročí založení republiky. Jaký má pro Vás toto jubileum význam?

Podle mě na tom není republika po stu letech tak, jak bych si přál. Její občané si nerozumějí. Oslavu by si zasloužilo to, že existuje, taky mohla nebýt. Měli bychom slavit se závazkem, že hodnoty, na kterých byla založena, uhájíme.

Tvrdíte, že snad není oboru, do kterého by největší Čech Jára Cimrman plodně nezasáhl.

Jak na tom tedy byl s tancem?

Cimrman byl dobrým tanečníkem. Vymyslel dokonce nový originální tanec, který nazval krok vpřed, dva kroky vzad. Když si v roce 1904 přečetl Leninovu brožuru stejného jména, ztratil o tanec zájem.

O Centru Paraple

Centrum Paraple, o.p.s., pomáhá lidem na vozíku s poškozením míchy a jejich rodinám zvládnout těžkou životní situaci a vrátit se zpátky do plného, aktivního života. Motivuje a podporuje své klienty v úsilí o samostatnost, nezávislost, společenskou a pracovní uplatnění. Služby nabízí formou pobytů, ambulantních návštěv a individuálních konzultací. Centrum Paraple založili v roce 1994 Zdeněk Svěrák a Česká asociace paraplegiků – CZEPA (dříve občanské sdružení Svaz paraplegiků).

Kdo zatančí v deváté StarDance?

Veronika Arichteva s Michalem Necpálem

StarDance připomene sto let od vzniku Československa.

Veroniko, hrajete v seriálu První republika emancipovanou Magdalénu, zúčastnila by se takové soutěže?

VA: Jelikož ji hraju já, tak by Magda nikdy netančila, ale zpozvdálí by všem určitě fandila.

Ve třetí řadě seriálu si ale zatančíte swing...

VA: V rámci přípravy na natáčení jsme od produkce dostali dvě taneční lekce. Tam jsem načerpala, co se dalo, ale pak jsme to využili až za dva měsíce, takže jsem vše zapoměla. Dobré je, že můj seriálový partner Ján Koleník je dobrý tanečník, takže když mě vedl, tak to šlo, ale jak mě pustil, tak jsem improvizovala a rozhodně to jako swing nevypadalo.

Michale, máte se StarDance bohaté zkušenosti.

Je výhodou mít za partnerku herečku?

MN: Herečky jsou často velmi temperamentní, což na jednu stranu může tomu tanci velmi pomoci, ale na druhou stranu já jsem taky velmi temperamentní, takže ta kombinace nebývá vždy nejjednodušší. Když probíhají tréninky tři čtyři hodiny denně, tak se může objevit ponorka i nějaký konflikt. Ale já se na to těším, já se rád hádám.

Jak se těšíte na přímé přenosy? Jste trémisti?

VA: Toho se bojím nejvíc. Je to něco jiného než divadlo.

To se zkouší třeba dva měsíce a jsem si tam mnohem jistější, mám to vystudované, živím se tím. Tanec je něco, co mi není blízké, necítím se v tom doma. Aby člověk necítil trému, je potřeba mít sebevědomí. V herectví mám sebevědomí mnohem vyšší než v tancování.

MN: Celkově jsem trémista, kdykoli má přijít veřejná sebezprezentace, jsem nervózní. Ale je to správně, tréma je hnací motor. V přímém přenosu budu nervózní, ale ze samotného tance nervózní nejsem, v pohybu si věřím. Jsem zodpovědný za celý pár a před celým národem. Jakmile vstoupím na parket, nervozita opadne.

Veroniko, učí se hůř text na divadlo, nebo taneční kroky?

VA: Hůř se učí kroky než text na divadlo. Naučit se text mi nedělá problém.

MN: Veronika je šikovná, něco jde rychleji, něco pomaleji, ale to je normální. Veronika je specifická tím, že co jde jiným rychle, to jí trvá déle, ale naopak co se učí lidi měsíce, to ona umí hned.

VA: Michal je moc trpělivý, ale nic jiného mu nezbývá.

Naštěstí umí používat mozek a je empatický. Záhy odhadl, že pokud bude vyvíjet tlak, tak se zablokují. I já na něm poznám, kdy už bylo srandiček dost, a pak přestanu „kravit“.

Jak moc jsou tréninky namáhavé?

VA: Myslela jsem si, že to budu fyzicky zvládat hůř. Měla jsem strach z podpatků, ale chodidla mě nějak extrémně nebolí, jen trochu stehna a lýtka. Psychicky to ustát je ale těžké, jeden den něco pilujeme, já dělám pohyb, který připomíná tanec, druhý den je to v pytli, nedokážu to zopakovat ani to nějak korigovat. Potom se mi propadá sebevědomí.

MN: Ale to je normální. Veronika tvrdí, že nemá pohybovou

paměť, ale těch kroků je strašně moc, ona to v hlavě má, není to o nepoctivé přípravě, ale je to nová věc, tělo na to není zvyklé, bez taneční přípravy je to nový vesmír, druhý den se to tělo učí jakoby od začátku. Jednoho krásného dne se ale tělo chytne a je schopné ve středu navázat na úterý. Tak je to i u profíků.

Veroniko, když se pustí hudba, poznáte, co se bude tančit?

VA: Podle hudby bych čaču nebo jive vůbec nepoznala, ani kdyby to Michal tančil, a to ne, protože by to tančil blbě, ale protože prostě netuším.

Co Vás baví víc, standard, nebo latina?

VA: Víc mě baví latina, i když je to náročnější, je to víc ženské. Já se ale se stydím. Nejsem vůbec extrovert. Baví mě to ale víc než ty pomalé tance.

Líbí se mi ale také naše choreografie k valčíku.

MN: Nejde to zobecnit. U standardu ale muž vede partnerku, drží rám, když se něco stane, partnerka může jen kopírovat. Ve standardu jsou navíc dlouhé sukně, tanečnice může mít pokrčená kolena, to v latině neexistuje.

Sledovala jste minulé řady StarDance?

VA: Ano a fandila jsem Marušce Doležalové. Je to moje spolužačka z konzervatoře, s Markem si lidsky sedli, bavilo mě, že to nebylo tak klasické, hodně si hráli. Maruška taky na začátku asi nebyla dokonalá, čemuž rozumím, ale jak postupovali, nabírala sebevědomí, což je pro ženskou důležité. S Maruškou jsme si o tom psaly, taky jsem psala Monice Absolonové a ta mi vzkázala, ať si to hlavně užiju, že je to nejhezčí pracovní věc, jakou kdy dělala. Ale že je to hrozně náročné, netušila, že může mít na noze pět puchýřů hned vedle sebe. Já se na každý trénink těším, i když vím, že to třeba nebude dobrý. Snad mi to vydrží.

Michale, podle čeho jste vybíral hudbu?

MN: Hudbu jsem letos začal vybírat brzo, ještě jsem ani nevěděl, s kým budu tančit, pak jsem to jen upravoval.

Šel jsem po netradiční hudbě. Tančíme valčík na moderní R&B, ale jsou tam slyšet tři doby. Tím se budeme lišit. Nechtěl jsem to dělat prvoplánově. Musím tam slyšet úvod, stať a závěr.

Kdo bude podle Vás Vaše největší konkurence?

VA: Mám spíš favority. Těším se na Pavlu Tomicovou, má neuvěřitelnou energii. Pak na Jirku Dvořáka, ten tančit umí a má charisma. Taky na Danielu Písařovicovou, jsme podobní lidé, vnímáme se podobně. Těším se na všechny. Na Moniku Bagárovou. Ta, i kdyby jen stála, bude dokonalá.

Monika Bagárová s Robinem Ondráčkem

Robine, jak jste se dostal k tancování?

RO: Do tanečního kroužku mě přihlásili rodiče, když mi bylo osm, bavilo mě to a vydržel jsem u toho do teď.

Moniku mají lidé spojenou s R&B, tancujete i na tento styl hudby?

RO: Celý život jsem tancoval jen standard a latinu, street dance na hudbu, jakou dělá Monika, neumím, ale jsem tomu otevřený.

MB: Třeba jednou natočíme klip, kde budu já zpívat a Robin tancovat.

Jaký je Robin učitel tance a jaká je Monika studentka?

MB: Robin je super učitel, má božskou trpělivost, já bych ze sebe už nemohla. Je na mě milý, motivuje mě tím, že nade mnou drží trošku bič. Jsem ráda, že je v klidu a že se u toho nehádáme.

RO: Monika je v pohodě studentka. Na člověka, který nikdy netancoval, je dobrá. Je potřeba ty pohyby opakovat, aby si je člověk vštípil. Jsem tu od toho, abych ji trochu peskoval.

Jak náročné jsou tréninky?

MB: Nejvíc mě bolí nohy. Puchýře jsem měla, teď už ne, protože jsem přišla na to, že můžu nosit ponožky. Na podpatcích jsem zvyklá chodit, rovnou si to zkusím v nich. Formuju si tím i postavu, je dobré v nich trénovat. Už mě to ovlivňuje i doma. Pořád si to zkusím, mám na to obrazovou paměť, pamatuju si to, jako bych na sebe koukala do zrcadla, jedu v autě a pořád si to v hlavě prohlížím.

Robine, jak se vymýšlí choreografie?

RO: S tvorbou choreografií mám už zkušenosti. Po několika trénincích člověk zjistí, co jsou plusy a minusy jeho partnera, tím se snažím při tvorbě choreografie řídit. Taky se musí člověk dobře hýbat po parketě, aby to vypadalo dobře. Musí tam být vyvážená míra technického tance a nějakých zvedaček.

Jaké jsou Vaše ambice ve StarDance?

MB: Strašně jsem se chtěla naučit tancovat. Chci se dostat co nejdál, ne proto, že bych chtěla vyhrát, ale protože mě to baví. Za týden se musíme naučit jeden tanec a člověk si u toho zkusí, kde má limity.

RO: Taky se chci dostat co nejdál. Tím se ukáže, jestli je člověk schopný netanečnicka naučit tanec nebo to udělat aspoň tak, aby vypadal dobře i u věci, co mu nejdu. Ale nemám ambici vyhrát, i když by to bylo krásné.

Koho vnímáte jako největší konkurenci?

RO: To je zatím těžké říct. Nevnímám konkurenci, jen se soustředím na práci, kterou mám odvést. Je dobré, že tu panuje přátelská atmosféra, že si fandíme navzájem.

MB: Ještě se vzájemně moc neznáme, nedokážu tedy říct. Zajímaví jsou ale všichni.

Výběr hudby mají na starosti tanečníci.

Moniko, jste s Robinovým výběrem spokojená?

MB: Mně se ty písničky až na jednu výjimku líbí, dal tam dvakrát Stevieho Wondera, kterého miluju. Jsem zvědavá, jak zvládnou jednu písničku, která se mi vůbec nelíbí.

Moniko, na co se z celé StarDance nejvíc těšíte?

MB: Jako žena se nejvíc těším, že budu umět tančit, a pokud to dobře natrénujeme a já si tím budu jistá, budu si moct užít nádherné šaty, účes, make-up...

A co tréma, té se nebojíte?

MB: V tanci jsem si méně jistá než ve zpěvu, nejsem na to zvyklá, tréma mě určitě přepadne. Říkali jsme si, že by bylo fajn, kdyby na naše tréninky chodili známí, abychom si zvykli na lidi. Na první přenos jsem zvědavá. V pěvecké soutěži mi bylo patnáct, byla jsem hodně nervózní, trému jsem měla. Moc se s tím nedá bojovat. V momentě, kdy už člověk tancuje, to snad opadne.

RO: Ani se toho nebojím. Tréma asi přijde, ale jak se to spustí, není čas nad tím přemýšlet. Když se stane chyba, tak se prostě stane, jede se dál.

Jaká byla reakce okolí na Vaši účast ve StarDance?

MB: U nás doma všichni fandí, měli radost. Bavila jsem se s Radkem Bangou z Gypsy CZ, říkal mi, ať si to hlavně užiju. Víím, že to bude i časově náročné. Už si dlouho upravuju kalendář, spoustu toho odmítám. Chci se StarDance věnovat naplno. Koncerty nebo větší projekty posunuju nebo ruším.

Jak vnímáte porotu ve StarDance?

RO: Při soutěžích také tancujeme před porotou, i když tam není osobní konfrontace. Je to jejich práce, oni řeknou, co potřebují, my s tím můžeme nějak pracovat, je dobré mít zpětnou vazbu. Vnímám to konstruktivně, může nám to pomoci.

Co Vás víc baví – latina, nebo standard?

MB: Standard je jednodušší, alespoň pro mě, je totiž pomalejší. Latina je strašně těžká. Bolí z toho nohy. Je to makačka, člověk se zapotí. Jsou to rychlé pohyby, člověk musí rychle spojit hlavu s tělem, zatím mi to nedocvakává. I přesto se v latině vidím víc a baví mě.

RO: Standard je trochu jednodušší v tom, že jsme většinu času u sebe, takže partnerka může lépe kopírovat pohyb. V latině se musí pohyb naučit. Je třeba to více umět. Ale každý tanec má něco, i ve standardu budou těžké věci.

Jiří Dvořák s Lenkou Norou Návorkovou

Proč StarDance? Co Vás na soutěži lákalo?

JD: Lákalo mě to, že se budu moct organizovaně hýbat, že to prospěje mé zchátralé tělesné konstrukci. Zatím se to pomalu začíná naplňovat. Těšil jsem se, že si zatancuji a že si zatancuji s někým, kdo to umí dobře, a myslím, že k tomu mi Lenku přidělili správně.

LNN: StarDance mě lákala vždy, jen jsem nikdy neměla čas se zúčastnit. Obecně se mi líbí koncept soutěže, jde o noblesní pořad, člověka láká i seznámení s celebritou, něco ji naučit, hezky si zatancovat.

JD: Neříkej celebrita, to slovo nesnáším.

LNN: Tak s Jirkou.

Jiří, doufal jste už dříve, že budete k soutěži osloven?

JD: Ne, ale přemýšlel jsem o tom. Takže jsem si na stará kolena připravil očistec.

Jak reagovalo okolí, když Vám přišla nabídka na účast ve StarDance?

JD: Každý, komu jsem to řekl, se začal smát. Potkal jsem Lukáše Vaculíka a ten se také smál. Já se ptal, čemu se směje, a on odpověděl: „Prej se budeš vlnit!“ Moje dcera ale byla nadšená. Ta mi řekla, že do toho jít musím a že to dám.

Jaká byla Vaše první myšlenka, když jste se poprvé viděli?

JD: Dvěma slovy – když jsem Lenku viděl, říkal jsem: „To půjde.“ Zatím jsme si sedli a vypadá to, že to tak snad bude až do konce.

LNN: Samozřejmě jsem si vzpomněla na Anděla Páně. Na Uriáška.

Je Lenka přísná učitelka?

JD: Velmi tolerantní, ale když už si člověk myslí, že trénink skončil, ozve se: „Tak ještě třikrát.“ A já, protože nosím na čele šátek, aby mi pot netekl do očí, jdu demonstrativně nad odpadkový koš ho vyždímat. Jednou jsem to změřil a za jeden trénink jsem jen z toho šátku vyždímal jednu deci potu. Nevím, jestli je to tím, že se tak potím, nebo že mě Lenka moc honí po parketu.

Jiří, Vy už jste se kdysi tanci věnoval.

Jak na to vzpomínáte, pomůže Vám to?

JD: V něčem snad ano, ale je to třicet pět let zpátky. Tělo už funguje jinak. Nevím, jestli to, že jsem se kdysi lehce hýbal, mi spíš prospěje, nebo ne, nějaké nášlapy jsme dělali jinak, s koleny se pracovalo jinak, některé věci mi tam skáčou automaticky, ale teď jsou špatně, takže je to kontraproduktivní.

Měl jste na divadle nějakou taneční scénu?

JD: Měl. Hrál jsem na Vinohradech Figara ve Figarově svatbě, v podstatě muzikál, donutili mě dokonce zpívat, to byla katastrofa. Pak jsme měli světovou premiéru tanečního představení Tango sólo o lidech, kteří jsou závislí na tanci.

Lenko, šlape Vám Jiří na špičky?

LNN: Nešlape. Ani jednou mi na ně nešlápl. Občas naopak já jemu.

JD: To ale jen proto, že já neumím tančit, to je moje chyba.

Těšíte se, nebo se spíš bojíte přímých přenosů?

JD: Jsou to smíšené pocity. Nevím, co udělá s psychikou přímý přenos. Jsem trémista, byť se na jevišti pohybuju dlouho. Přímý přenos je disciplína, s níž nemám zkušenost. Doufám, že to zvládnu a že ti to, Lenko, nepokazím a nezačnu ti šlapat na špičky.

Jiří, je pro Vás náročnější premiéra v divadle, nebo premiéra ve StarDance?

JD: Nad tím jsem nepřemýšlel, ale asi StarDance. Na divadlo si člověk zvykne, mám s tím zkušenost, s tímto zkušenost nemám. To bude premiéra všech premiér.

Na který tanec ve StarDance se nejvíc těšíte?

LNN: Nejvíc se těším na paso doble. I na rumbu.

JD: Já se těším na rumbu. Dokonce jsem prosadil hudbu, na kterou bych chtěl tancovat. V podstatě ale moc nevím, co mě čeká.

Proč jste si prosadil svou hudbu zrovna na rumbu, jaký k ní máte vztah?

JD: Jsou to krásné melodie, pomalý tanec, i když jsem přesvědčený o tom, že Lenka vymyslí tanec, po kterém budu úplně mrtvý. Je to milostný tanec, dá se v něm vyjádřit vztah muže a ženy.

Jiří, v čem se účast ve StarDance, kde jste sám za sebe, liší od rolí, kde ztvárňujete někoho jiného?

JD: Do každé role jsem chtěl propašovat kus Dvořáka. A teď chci do Dvořáka propašovat kus tance. Takže je to stejné, jen zrcadlově otočené.

Důležitou součástí tance je i jistý herecký výraz.

Vnímáte to tak i Vy a můžete v tom Lence nějak pomoci?

JD: Ne. Já mám při tanci výraz vyděšené krávy, která běží směrem k lesu a nevnímá, že tam jsou stromy, je jí to jedno. O mém hereckém výrazu se nedá mluvit.

Už trénujete třetí týden, co na to tělo, bolí?

LNN: Jirka mě na začátku každého tréninku informuje o tom, jak se to vyvíjí. Co rameno, záda...

JD: Asi bych to přirovnal k tomu, když koupíte auto z bazaru a postavíte ho na závodní dráhu. Během závodu pak zjistíte, co všechno nefunguje. Nejde zařadit čtyřka, klepe řízení... Takhle já to mám s tělem. Postupně mě informuje, co kde je špatně.

Máte natrénovaný jeden latinskoamerický a jeden standardní tanec, co bude Vaší silnější stránkou?

LNN: Každý tanec je diametrálně jiný, těžko říct.

JD: Když jsme začínali, myslel jsem, že bude lepší latina, že mi to půjde snáz, a to se nepotvrdilo. Standard mě nikdy moc nebavil, ale nakonec mi to jde lépe, než jsem myslel. Lenka má ale pravdu, že je to jiné, je to něco úplně jiného.

Dalibor Gondík s Alicí Stodůlkovou

Dalibore, máte bohaté zkušenosti s přímými přenosy, jak se těšíte na StarDance?

DG: Přímé přenosy miluju. Většinu jsem jich zažil se sestrou a ta mě kvůli tomu považovala za blázna. Upřímně se musím přiznat, že se na to opravdu těším. Je možné, že znervózním, protože nemám žádnou zkušenost s tancem. Na trému jsem už ale starý.

Dá se říct, že si to užíváte?

DG: Úplně! Jsem klidný a plně soustředěný. Dokonce jsem vždy prosazoval, aby se předtáčené pořady jely na první dobrou jako přímý přenos. Jak je mazací záznam, vše se jede třicetkrát a ztrácí se autentičnost.

AS: Já to mám úplně stejně. Tancování je obor, ve kterém se léta pohybuji, a přímý přenos ve vás vyplaví trochu adrenalinu, protože si uvědomuji, že to už nelze opravit.

Čím je pro Vás tanec?

AS: Můj život. Tancuji od šesti let, kdy maminka nevěděla, co se mnou, protože jsem byla trošku neposedné dítě. Občas uvažuji, že je škoda, že jsem tu energii, co věnuji tanci, nevěnovala nějakému sportu, který by mi přinesl větší uznání. V atletice víte, kdo skočil nejdál, kdo zaběhl nejrychleji. Tanec hodnotí porota a někdy je v tom zbytečná politika. To je jediné, co mi na tanci vadí, jinak je to něco, co mě baví, co je hezké a co mi přináší radost. V současné době je to i má práce. **DG:** Pro mě je to především předmět na konzervatoři. To, čím se zabývám teď s Alicí, je absolutně něco jiného. Obecně k tanečnickům a baletákům mám velkou úctu a obdiv, protože to je velmi nevděčná profese. Nejen z důvodu, že se to nedá změřit, ale i z toho pohledu, že se musí stále udržovat. Já si mohu udělat dvouměsíční divadelní prázdniny, oni ne. Navíc poměrně brzy musí končit.

Jak se Vám s Daliborem trénuje?

AS: Má obrovskou výhodu, že je dřič a ví, co je sport. Má cíl a dokáže na něm pracovat. Jde na něm poznat, že se to chce naučit a jde do toho naplno a že se jen tak nevzdává. Ale mám obdiv ke všem známým osobnostem, kteří jdou zkusit něco, čemu se my profesionálové věnujeme deset patnáct let naplno. To klobouk dolů, smekám.

O Vás je také známo, že hodně běháte.

Jak moc je tanec náročný, jde to srovnat?

DG: Pozor, to je úplně jiná disciplína. Zapojují se svaly, o kterých jsem nevěděl, že je vůbec mám, a asi jsem je ani nikdy nepoužil. Běh je otázka nějaké kondice a dýchání, ale tanec je krátkodobý ohromný výkon i energetický. Spadl jsem ale do toho asi jako každý ve StarDance. Hrozně mě to baví a jsem rád, že se naučím nové věci.

Prozradil jste, že o účinkování ve StarDance jste se radil se sestrou...

DG: Víím, že tanec miluje a je vděčná divačka StarDance. Řekla mi: „Můj celoživotní sen si splníš ty a doufám, že jsi nefekl ne!“

Radil jste se ještě s někým?

DG: Volal jsem Matějovi Ruppertovi, protože ten tancoval s Alicí, a ten mi zase řekl: „Myslím, že si opravdu neumíš představit, co tě čeká.“ To je věta, kterou mu už teď mohu podepsat.

Co je nejhorší?

DG: To, že to bude fyzicky a časově náročné, to jsem předpokládal, ale překvapilo mě, že se musím naučit znovu chodit. Jednotlivé tance mají specifické postavení ruky, nohy, ramene a strašně zvláštní chůzi. Některé tance vyžadují postavení na patu, jiné to zase zakazují.

Alice, jak byste srovnala Dalibora s Vašimi předchozími partnery Matějem Ruppertem a Pavlem Křížem?

AS: Spíš řeknu jeho pozitiva. Dalibor má rychlost, vytrvalost, což je u tance hodně důležité. Cítí perfektně hudbu, což je dobře, protože musíme mít sladěný rytmus.

Co Vás víc baví?

DG: Jednoznačně latina. Ale musím říct, že po tom, co jsem pochopil waltz, začalo se mi to také líbit. Srdce mi tepe pro latinu, ale na standardu také něco je. Těším se na frak!

Když zmiňujete frak, jak se těšíte na kostýmy?

DG: Už jsme měli zkoušku a já jsem se do toho zamiloval. Rád si vezmu vše, co k tanci patří. Je to jak divadelní kostým. Oblékl jsem si to a hned bych šel na plac. **AS:** Sice mám ráda latinu, ale nemám ráda ten „cirkus“. Preferuji, když je to hezké a elegantní. Vyznávám pravidlo, že v jednoduchosti je krása.

Herci říkají, že kostým jim pomůže dotvořit roli, že se jim pak hraje lépe. Funguje to tak u tance?

DG: Jednoznačně.

Co Vy a porota?

DG: Téměř všichni jsou to kamarádi, tak si myslím, že na nás budou drsní, ale i tak se na ně těším.

AS: Někteří mě znají už jako malou holčičku a vědí, co ode mě mohou čekat. Já kritiku vždy беру, může mě posunout dál. Oni něco dokázali a mám k nim obrovský respekt.

Na koho z kolegů se ve StarDance nejvíce těšíte?

DG: Myslím, že vrcholem této řady jsou Pavla Tomicová a Václav Kopta. Založili jsme takovou skupinu. Pavla je předsedkyně, Václav je místopředseda, Daniela Písařovicová kronikářka a já pokladník. Jsme dobrá parta, těším se na všechny.

Václav Kopta s Janou Zelenkovou

V létě Vás potkal úraz a stal jste se tak prvním zraněným deváté řady StarDance. Jak to ovlivnilo Vaše trénování?

VK: Jednalo se o zlomeninu prsténíčku na noze. Byla to taková drobnouška kůstka, o které člověk celý život ani neví, ale dokáže vám pěkně zkomplikovat život. Nepatrná zlomenina, která strašně bolí. Nicméně s tímto zraněním se dá provozovat v podstatě jakákoliv lidská činnost s výjimkou tance, protože jak jsem se následně od Jany dozvěděl, tak třeba latinské tance se našlapují přes špičku, a pokud nemá člověk možnost prsty použít, tak je to samozřejmě velmi limitující. Jana je naštěstí rozumná, umožnila mi ve spolupráci s mou tchýní dostatečnou rekonvalescenci. Nicméně musím říct, že mě momentálně bolí snad všechno kromě obočí. Prst se ale zdá být v pořádku. Dobře to tedy dopadlo a doufám, že si nezlomím nic jiného. Jsme přece jen křehké bytosti a ve svém věku a se svými kily si musím opravdu dávat pozor.

Jano, při Vašem seznámení Václav říkal, že je takový ufnukaný mamánek. Je to pravda?

JZ: To si vůbec nemyslím. Vašek je spíše bojovník a naopak je to pro něj výzva a líbí se mi, jak do toho jde zodpovědně. Nestane se například, že by vtipkoval celý trénink a zlehčoval ho. Naopak nasadí zamýšlený výraz a trénuje opravdu zodpovědně.

VK: Na náрек není čas. Brečet umí každý pitomec. Kdybych se schoval za masku trpitele, tak se mě všichni budou ptát, proč jsem tam vůbec lezl. Bude to totiž jen a jen těžší.

Jaká je Jana učitelka?

VK: Je to velká pedantka a ze své zkušenosti můžu říct, že Jana Zelenková je to nejhorší, co vás může potkat. Ale se stejnou upřímností vám můžu říct, že je to to nejlepší, co vás může potkat, protože jiný přístup na amatéry nefunguje. Čili ta přísnost se vyplácí.

JZ: Já bych řekla, že Vašek je velice zodpovědný, na to, jak má málo času, tak chodí na tréninky velmi dobře připravený a opakuje si, co jsme se učili.

VK: Ano, opakuji si svědomitě. Zrovna včera se mi v divadle všichni smáli, protože jsem si myslel, že jsou všichni na jevišti a nikdo mě nevidí. Na chodbě jsem začal trénovat. Najednou slyším hlasitý smích a za mnou stály kostymérky a maskérky s mobily a natáčely si mě. Zkrátka když mám volnou chvíli, tak tančím. Třeba také když venčím psa a na louce mě nikdo nevidí, tak se najednou roztančím.

Co je těžší, učit se repliky ze scénáře, nebo taneční kroky?

VK: Samozřejmě kroky tanců. Mozek už mám všemi těmi seriály a celoživotní prací v divadle vytrénovaný, takže repliky ze scénáře se učit umí, ale kroky tedy naopak vůbec.

Václave, bavil jste se s některým z účastníků předchozích ročníků o tom, co máte čekat?

VK: Samozřejmě, mám hodně přátel, kteří tím prošli.

Všichni mi říkali, že to není žádná sranda, což se potvrdilo.

A já teď už jen čekám, kdy přijde to hezké.

Jano, máte už nějaké hezké zážitky ze StarDance?

JZ: Mám velmi hezký zážitek z toho, když jsme velmi dlouho trénovali valčík a pak jsme ho celý od začátku do konce zatančili. To byl skvělý pocit.

VK: Nejvíce mě na tom rozčiluje představa, že bych to Janě zkazil, a pro ni se tedy tolik snažím, protože neúspěch si nezasloužím. Snažím se tedy maximálně naplnit její představy. I když mě to štve.

Měl jste nějaké zkušenosti s tancem před StarDance?

VK: Myslím, že takový ten freestyle ve tři ráno na mejdanech zažil každý. Párkrát jsem také odtančil taková ta maturitní sóla, například s dcerou v Lucerně. Ale nikdy jsem nechodil do tanečních, a i když jsme na konzervatoři tanec měli, tak jsme se mu s kolegy nikdy moc nevěnovali. Takže jsem vlastně taková tabule nepopsaná.

Co Vás baví víc – latina, nebo standard?

VK: Standard. Moje geny totiž směřují do Vídně, nikoliv do Havany.

Jano, kam směřují Vaše geny? Co Vám lépe půjde?

JZ: Stoprocentně standard, už jen proto, že to Vaška baví víc. Ale i proto, že pokud člověk do sebe dostane to správné držení a trošičku pohyb v páru, tak si myslím, že je to o dost jednodušší než těch pět tanců latiny, které jsou každý úplně jiný.

Václava média přirovnávají k Lukáši Pavláškoví, vidíte to podobně?

JZ: Myslím, že není následovník Lukáše Pavláška, ačkoli na druhou stranu, dostal se do finále. Vašek je snaživý a svým způsobem talentovaný. Pokud vydrží to tempo, co jsme si nasadili, tak jsem si jistá, že určitě příjemně překvapí.

VK: Mě to dost štve. A to jsme kamarádi a proti Lukášovi nic nemám. Ale taková bulvární zjednodušení, jako že „Tydýta nahradí Kopta“, nevím, jak k tomu dospěli, asi proto, že jsme oba legrační. Ale naše taneční styly jsou odlišné a věřím, že i naše ambice jsou odlišné.

Kdybyste nesoutěžili, komu byste fandil?

VK: Mojí velkou duševní oporou je má dlouholetá kamarádka a kolegyně Pavla Tomicová. A přiznám, že Pavla kývla na StarDance o něco málo dříve než já a byla to taková poslední kapka na misky vah, která mě přesvědčila se této prestižní soutěže účastnit. Ale jsme tu skvělá parta a navzájem si budeme následně držet místa v LDN.

Adam Mišík s Kateřinou Krakowkovou

Adame, co Vám proběhlo hlavou, když jste dostal nabídku na účinkování ve StarDance?

AM: Nejdřív jsem si říkal, že to nedám, že se ztrapním před celým národem, potom jsem si ale uvědomil, že máma by měla radost, protože říkala, že je velká škoda, že jsem nechodil do tanečních, takže jsem si to dal místo tanečních. Něco se naučím do života, mladý muž by měl umět tancovat.

A jak se těšíte na taneční kostýmy?

AM: Už jsem na sobě měl horší věci, nějak to přežiju. Patří to k tomu. Zvládnou je nosit, když to hezky nasvítí.

Jakou jste si pro sebe představoval taneční partnerku?

AM: Hlavně jsem si přál, aby byla přelivá. Na mě se musí pomalu, abych to dokázal zpracovat, aby byla pozitivní. To Kateřina splňuje, pořád se směje a tréninky jsou díky tomu moc příjemné.

Kateřino, když jste zjistila, že tancujete s Adamem, jaké byly první dojmy?

KK: Byla jsem spokojená, mladá krev by měla jít vpřed.

Kateřino, proč Vám se chtělo do StarDance?

KK: Bylo to proto, abych nabrala zkušeností, abych mohla zkusit naučit partnera za krátkou dobu tancovat, protože to není jednoduché. My tanečníci se to učíme mnoho let, pilujeme to. Naučit to někoho za pár měsíců je docela síla.

Kam až byste chtěli postoupit?

KK: Chci si to hlavně užít. A protože mě baví učit a tancovat, chtěla bych toho Adama co nejvíc naučit. To je můj cíl. A samozřejmě by mě mrzelo, kdybychom vypadli hned na začátku.

AM: My tu totiž trénujeme vážně hodně často, člověku to nedojde, dokud se v tom sám neocitne, strávíme tady hodně hodin. Je to velká časová i fyzická investice. Teď to nevnímáme nijak ambiciózně, ale když už v tom jsme, nechceme udělat ostudu. Budeme dělat to nejlepší, co dokážeme. Kateřina už to umí, ale já se budu snažit to nepokazit.

Koho považujete za největší konkurenci?

AM: Ještě jsem nikoho tancovat neviděl. Kdo už soutěž někdy viděl, ví, že o tanci to sice je, ale velkou roli hraje i příběh, sympatie. Není to jen o tom, kdo nejlépe technicky zvládá tanec, ale co z páru vyzařuje. Příběh je důležitý. Snad tam nějaký dostaneme.

KK: Sympatiemi nám určitě konkuruje pan Dvořák nebo paní Tomicová. Jsou známí a jsou to milí lidé. Tanečně nevím, ještě jsme se nesetkali.

Půjde vám spíše latina, nebo standard?

KK: Já jsem desítkářka, to znamená, že tančím latinu i standard. Latinu jsem teď netancovala asi tři roky, protože jsem dostala tanečního partnera, který tancuje pouze standard. Lidé se ptali, jestli mi latina chybí, a ano, chybí, na latině se člověk může vyblbnout, ale standard je mi bližší. Zatím jsme trénovali hlavně waltz a ten je jednodušší, protože si dáme určitý rám a ošlapeme kroky. Naproti tomu u latiny

nejsme v takovém kontaktu a nemůžu partnera navést.

AM: Mě baví, že moji hereckou i pěveckou kariéru provází to, že se pořád musím něco učit strašně rychle. V První republice jsem se musel naučit velmi rychle boxovat a teď se musím za čtyři měsíce naučit tancovat. Jsem tedy snad schopný to do sebe klopat velkou rychlostí. Většinou se mi to daří, snad se to povede i tentokrát.

Myslíte, že budete po StarDance chtít v tanci v nějaké míře pokračovat?

AM: Jsem rád, že se něco naučím, a snad to hned tak nezapomenu. Ale nedokážu si představit, že by si mě lidé objednávali na plesy, abych tam tancoval, to asi ne. To nechám profesionálům. Primárně jsem zpěvák a herec. Budu se držet svého kopyta. Ale třeba s Kateřinou uděláme hezký klip, kde budeme tancovat.

Máte nějakou oblíbenou filmovou taneční scénu?

AM: V Pulp Fiction, kde John Travolta tancuje s Umou Thurman, potom Saturday Night Fever, to je super. Něco takového bych si zatancoval.

Třeba to někam zapracujete...

KK: Když jsme zkoušeli sambu, trochu to tak vypadalo.

AM: Já vždycky nejdřív Kateřině ukazuju, jak si myslím, že ten daný tanec vypadá. Kateřina se u toho většinou hodně baví. Možná se vykašleme na trénink a dáme tam tu moji verzi, třeba to lidi ocení.

Na co se nejvíc těšíte a čeho se nejvíc bojíte?

KK: Ještě nevím, co mě čeká, ale určitě se těším na večery, kdy si to budeme užívat a nebudeme plést kroky. Adam si kroky ale pamatuje dobře, takže to snad problém nebude. Bojím se rozhovorů, protože na to nejsem zvyklá. Ale pomalu se snad otrkávám.

AM: Rád bych už byl ve fázi, kdy si to jen půjdeme zopakovat. Mám strach, že ještě nebudeme mít natrénováno a pak si někde nebudu jistý kroky. Rád bych to v den přenosu měl doladěné. Člověk to asi nesmí brát smrtelně vážně, o nic nejde, je to jen zábava, je to pro potěšení diváků a nás. Když se to nepovede, tak se to nepovede.

Jste trémisti?

KK: Když budeme dostatečně natrénováni, není se čeho bát.

AM: Přímé přenosy mají svoje specifikum, na druhou stranu tu ale není šance, že se technicky pokazí něco jako mikrofon nebo kapela. Je to jen o nás. Nejsme závislí na technice. To je výhoda. Ale čím jsem starší, tím jsem nervóznější. Když mi bylo šestnáct, nic jsem neřešil, všechno byla sranda, nikdy jsem neměl trému. Jsem zvědavý, jak se budu před přenosem cítit, protože nebudu zpívat, nebudu nic říkat, bude to pro mě netypická role.

Když jste kývli na StarDance, jaká byla reakce okolí?

AM: Rodiče měli radost. Říkali, že jsou na mě zvědaví. Dělají, že je to nezajímá, ale pak to prožívají. Nechtějí, aby mi to stouplu do hlavy. Ale asi se jim líbí, že musím makat.

Daniela Písařovicová s Michalem Mládkem

Máte nějakou oblíbenou filmovou taneční scénu?

MM: Díky Hříšnému tanci jsem začal tancovat. Jednou přišel táta, to ještě byly věháesky, přinesl tenhle film, koukali jsme na něj se sestrou a mě to tak nadchlo, že jsem si řekl, že budu tanečník. To byl film, který rozhodl o tom, že jsem teď tady. **DP:** Hříšný tanec je asi nejkřiklavější příklad, člověk si z něj vybaví spoustu momentů včetně toho, jak je tanečnice polechtaná. Občas říkám Michalovi, že Bejby nebude sedět v koutě, a cpu se na parket.

Vnímáte tanec spíš jako sport, nebo jako umění?

MM: To je citlivá otázka, snad se na mě nebudou kolegové z vedení Českého svazu tanečního sportu zlobit, ale tanec je především umělecká záležitost. Sportovní stránka je tam proto, abychom mohli utvářet umělecký výkon. Bez sportovní přípravy nemůže tanečník fungovat. Mít tělo připraveno, mít fyzickou, svalovou připravenost, koordinaci, vytrvalost, to je základ. V dnešní době se řeší, jestli tanec brát jako sport, pro mě je to estetický sport, to je správný název, případně sportovní umění, ale sport, jako třeba fotbal, to není.

Danielo, jak byste Michala charakterizovala jako učitele tance?

DP: Hledal cestu, jak mi techniku a kroky vysvětlovat, já jsem totiž tancem nepolíbená. V šestnácti jsem sice absolvovala taneční, ale tam se naučíte jeden krok, a když se k němu přidá otočka, je to extrémní výkon, který navíc polovině lidí většinou vůbec nejde. Michal musel přijít na to, jakým způsobem mi vše vysvětlovat. Když říkal odborné názvy pro různé variace, daleko s tím nedošel, stejně jsem si je nepamatovala a nevěděla, co znamenají. Kapitola sama pro sebe je počítání. I když na to jdu zpočátku po svém, musím se nakonec přizpůsobit. Protože je prostě fakt, že Michal to ví líp než já. A mně moje počty velmi často nevycházejí. Co se každopádně hodí, je fakt, že pracuje s dětmi. Jednoduché vysvětlení se hodí. Občas tedy používá příměry, že nesmím přešlápnout čaru, nebo mi žralok sežere nohu. Což mu teda už ve svém věku moc nevěřím.

Jak probíhal výběr hudby?

DP: Nechala jsem to na Michalovi, já ani nepoznám čaču od jivu. Bylo by ode mě troufale, kdybych do toho mluvila.

MM: Vybíral jsem až ve chvíli, kdy jsem věděl, s kým budu tancovat. Daniela je určitým způsobem vnímaná, řekněme, že velmi vážně, není to žádná rockerka. Vybral jsem hudbu, kterou možná diváci čekat nebudou, bude to překvapující. Chtěl jsem z Daniely udělat sexy dračici. Ale to už ona vlastně je. Myslel jsem si, že bude Daniela trochu konzerva, ale ono to tak není.

DP: Televizní obrazovka v tom formátu, kde se objevuju já, vyžaduje určitou vážnost, potkávám se s mnoha reakcemi, lidé občas ani nevěří tomu, že bych se dokázala smát. Pro mě je přitom smích základ života. Nedívám se, že jsem na Michala dělala dojem konzervativní paní.

Můžete si teď dovolit se ukázat jako usměvavá „dračice“?

DP: To se nijak nevyklučuje, StarDance je jiná platforma, kterou bych nesměšovala se svou profesí. Tady nejsem moderátorka Daniela Písařovicová, tady jsem jen Daniela Písařovicová. Ale je pravda, že když pracujete ve veřejnoprávní televizi, určitá omezení to s sebou nese. Za přepísknutí hladiny alkoholu by mě asi nikdo nepochválil. Což ale zrovna není nic, co by mě trápilo.

Jde Vám víc standard, nebo latina?

MM: Očekává se, že budeme lepší ve standardu. Latinu jsme ale rozjeli docela dobře. Daniela je moc sebekritická a můj úkol jakožto trenéra je nastavit to tak, aby se Daniela cítila dobře a aby to dobře vypadalo.

DP: Myslela jsem si, že v latině bude moje výška hendikepem. Že nebudu mít tak mrštné nohy a taky, než se z mozku přenesení signál do nohou, aby se začaly hýbat, chvíli to přece jen zabere. Ale třeba se s tím nějak poperu. Každopádně, co se týče standardu, jsem celkem zklamaná, myslela jsem si, že mi to půjde líp. Neumím si udržet správný postoj. Já si celkově myslela, že mi to půjde líp. Že mi Michal na prvním tréninku ukáže pár otoček a já budu královnou parketu, ale ono to tak opravdu není.

Jak se těšíte na přímé přenosy?

DP: Nejhorší okamžik ve StarDance je podle mě ta chvíle, než jdete na parket a míří na vás kamera. Prožíváte největší nervozitu, vypjaté emoce, musíte je vydýchat. V ten moment Michalovi nejspíš nepomůžu. Budu mít problém sama se sebou. Obdivuju všechny páry, které se předtím, než vyrazí na parket, dokážou tak hezky usmívat.

A kam až byste chtěli postoupit?

DP: Je předčasně o tom uvažovat. Mrzelo by mě, kdybychom vypadli hned ve druhém kole. To určitě. To by ale nejspíš mrzelo každého. Nikdo zřejmě nejde do StarDance s tím, že je mu to úplně jedno. Uvidíme. Každopádně je to velká alchymie a zapojuje se spousta faktorů. Nejde přesně odhadnout, kam se který pár dopravuje. I největší outsideři můžou nakonec dospět do finále.

MM: Já jsem tu proto, abych si to zkusil, poznal nové lidi, užil si zábavu, těším se na tréninky... Dávat si cíle, na to je brzo. Také nechci vypadnout ve druhém kole, potom to záleží na tom, jak budeme tancovat. Chci naučit Danielu dobře tancovat. Když jsme se bavili o strategii, kolegové v předchozích dílech používali různé rekvizity, mnohdy zbytečně. Od toho se budu distancovat. Pokusíme se udělat show a uděláme choreografii, aby zaujala i bez dekorativních prvků.

Co je největším kamenem úrazu Vašich tréninků?

DP: Michalova nedochvilnost, která ale zatím vadí jen mně, jemu ne... A tak si tu na něj čekám, snažím se netvářit kysele a nekazit náladu při trénování. A ještě o trochu větší problém je můj tanec. Jsem prostě amatér. Který se snaží radovat i z menších pokroků. Sama se za ně pochválím a upozorním na ně i Michala, kdyby mu to náhodou ušlo.

David Svoboda s Veronikou Lálovou

Co se Vám na StarDance líbí?

DS: Líbí se mi, že to je koncipované jako soutěž, ale přitom to není soutěž. Je to show, ve které nejde prohrát. Já jsem taneční amatér, všichni vědí, že můj oborem je úplně něco jiného. Podle hesla zakladatele novodobých olympijských her a mimochodem také otce moderního pětibojce Pierra de Coubertina není důležité zvítězit, ale zúčastnit se a bojovat čestně. A toto já uznávám.

VL: Mně se líbí, že díky StarDance divákům přibližujeme tanec i to, co mu předchází. Vidí, jaká je to dřina, když trénujeme.

Máte pocit, že StarDance zvyšuje zájem o společenský tanec?

VL: Určitě. I to, že diváci vidí, že i amatér se to za poměrně krátkou dobu dokáže naučit. To je pro ně myslím inspirující a mají větší chuť se do toho pustit.

Davide, Vaše partnerka je vítězkou předchozí řady StarDance. Nebojíte se, že bude chtít opět zvítězit?

DS: Báł jsem se, ale už jsem jí to rozmluvil.

VL: To není pravda. Vůbec mi to nemusel rozmlouvat, ani se Zdeňkem Piškulou jsme do toho nešli s vidinou vítězství.

Jaké jsou tedy Vaše ambice?

DS: Zúčastnit se, pobavit sebe i diváky a udělat sobě a sportu svým způsobem vtipnou reklamu.

VL: Z pohledu profesionální tanečnice musím dodat, že budeme chtít zatancovat konkrétní tanec, jak jen nejlépe to půjde.

Veroniko, co Vás napadlo, když jste zjistila, že Vaším partnerem bude olympijský vítěz?

VL: Byla jsem hrozně nervózní, ale asi že to bude hezký pohled, že bude fajn se dívat na někoho mladého, hezkého a sympatického. Také se mi vybavilo, že by nám mohly jít zvedačky, protože to je silák a sportovec.

Veroniko, vyznáte se v moderním pětiboji?

Umíte vyjmenovat jednotlivé disciplíny?

VL: Asi ano.

DS: Tak je vyjmenuj. To jsem zvědavý.

VL: Plavání, přespolní běh, kůň, šerm a střelba.

Kterou disciplínu byste si vybrala, aby Vás David naučil?

VL: Zajímá mě šerm a vždy jsem si přála jezdit na koni. Už jsem se i zajímala, jak rozpohybuje a pak zase zastaví koně.

Kdyby byl tanec jednou z disciplín moderního pětibojce, jakou medaili byste z olympiády dovezli?

DS: Záleželo by na tom, kterou disciplínu by to vyměnilo. Kdyby to nahradilo plavání, tak si myslím, že šance na zlato by byla.

Veronika říkala, že při tancování hodně šermujete.

Půjde to odnaučit?

DS: Takticky bych to neodnaučoval, ale snažil bych se toho využít.

VL: Pořád na něj pořád křičím „Ne, ne, ne!“, ale nepomáhá to. Budu muset vymyslet něco účinnějšího.

Davide, jak moc je tanec a trénování náročné?

DS: Společenský tanec je náročný podle toho, kolik se na to zrovna dívá lidí. Když jsem doma s přítelkyní, tak to zvládám celkem snadno, ale ve chvíli, kdy je u toho někdo další, nebo dokonce taneční veřejnost, a dívá se, tak je to poněkud složitější. Očekávám, že to bude náročné, ale hlavně zábavné.

Co kostýmy a boty na podpatku?

DS: Boty na standard zvládám dobře, ale boty na latinu mi rozedřely achilovku. Musím si je nechat upravit. Podpatek také zvládám, mám totiž celkem celkem nízký. Kostýmy, které budu mít na sobě jsem ještě neviděl, ale snad to bude přijatelné a decentní.

VL: Já vždy tíhla k barvám a trochu extravagantním oblečkům. Nemám moc ráda všední tmavé kostýmy. I letos bych chtěla být spíš v barvách, a aby to bylo pestré.

Co Vás víc baví – latina, nebo standard?

DS: Baví mě víc latina, ale asi mi jde víc standard.

VL: S tím musím souhlasit. Ve standardu jsme v těsnějším kontaktu a dokážu mu víc pomoci. V latině David musí fungovat sám, odtlačovat se od nohou. Je to těžší, ale vidím na něm, že se mu to líbí víc, že se v tom může víc vyblbnout.

Davide, nedostal jste se do slabší chvílky, kdy jste uvažoval, že byste za sebe poslal svého bratra, jednovaječné dvojče?

DS: Uvažoval, a dokonce jsem na toto téma měl s bratrem kratší rozhovor, který trval asi třicet vteřin. Řekl mi, že jsem odvážný, protože jdu s naší kůží na trh. Každopádně říkal, že by do toho nešel, ale bude mi fandit. Když mě ale bude něco bolet, možná ho přemluvím.

Co by mohla být Vaše silná stránka?

DS: Mám oproti ostatním velmi dobré výchozí postavení. Neumím vůbec nic, jsem úplný začátečník a tanec vůbec nesouvisí s ničím, co jsem kdy dělal. Já mohu jen překvapit.

VL: David je komediant, je na něm hrozně vidět, když ho to baví. To by mohlo zaujmout i televizní diváky.

Davide, jak reagovali ostatní sportovci, když se dozvěděli o Vás a StarDance?

DS: „To jsem na tebe zvědavěj, jsi docela odvážnej. Hodně štěstí! Budu držet palce,“ říkají úplně všichni v mém okolí.

Komu nejvíce fandíte, případně koho tipujete, že je největší favorit?

VL: Jsem hrozně zvědavá, jak to komu půjde. Ale asi fandím Pavle Tomicové, protože jsme obě z Hradce Králové. Hraje v Klicperově divadle a hrozně hezky se směje.

DS: Já jsem klasický britský fanoušek, který umí fandit všem bez ohledu na to, zda jsou v mých nebo cizích barvách. Oceňuji výkonnost u každého. Pokud bych ale musel udělat ten nepříjemný krok a ukázat na někoho prstem a udělat z něj favorita a tím ho dostat pod tlak, což on určitě zvládne, tak by to byl Jirka Dvořák.

Daniela Šinkorová s Michalem Padevětem

Danielo, jaký je Váš vztah k tanci?

DŠ: Miluju společenské tance od dětství, sestra byla mistryně Slovenska ve standardu. Po jejich výkonech jsem ztrácela hlas, byla tam fantastická atmosféra. Moc se mi líbilo, jak chodila učesaná, nalíčená, bylo to elegantní, krásné. Všichni se uměli chovat, i ti pánové, partneři.

Také jste po vzoru sestry tančila?

DŠ: Jsem oproti sestře mladší o jedenáct let, byla jsem dítě, sestra tančila v době, kdy vyhrávala Tatiana Drexler, takže jsem jako malá viděla tančit i ji. Byla šílená dračice, byla tak dobrá, že jsem z ní jako dítě měla strach. Já jsem tančila v tanečních, byla jsem nejmladší a nikdo se mnou nechtěl tančit, kluci si tam přišli hledat holky. Na mě zbyl sedmdesátiletý taneční mistr. Na konzervatoři jsem začala trénovat v té nejnižší kategorii a dali mi partnera z té nejvyšší, mezinárodní kategorie. S ním to ale vydrželo jen chvíli, zamiloval se do mě. Bohužel to nebylo opětované, a tak byl tanci konec. Pak jsem začala tíhnout spíš k muzikálu.

Michale, je Danielina taneční minulost spíš výhodou, nebo nevýhodou?

MP: Standard a latina jsou charakteristické technikou. V muzikálových tancích je to asi více o scénice, technika jde trochu stranou. Aby tanec vypadal jako čača nebo samba, musí se v něm objevit charakteristické znaky, které jsou pro každý standardní nebo latinský tanec jiné. To je na tom těžké. Danielu musím i něco odnaučovat, má svůj styl, do nějakého tance se hodí, osvěží ho to, ale jinde to vypadá komicky.

DŠ: To jsem nechtěla slyšet!

Michale, co se Vám líbí na StarDance?

MP: Celé – od seznámení přes tréninky až po první přenos – to je skvělé. Do StarDance jdu podruhé kvůli celé té atmosféře, tomu, jak se o nás lidi starají, tomu napětí, tomu adrenalinu. Miluju čtvrtky, pátky i soboty, kdy se jde přímo na plac, kde se sobotní přenos odehrává a zkouší se vše. Samotná sobota je nepopsatelná. Projížďčeka, generálka a pak hlavní přenos. Člověk je nervózní, ale to je na tom to nejlepší. Nasáváte spousty pocitů a pak to vypukne. Celý tento projekt je velmi propracovaný.

Jak u Vás probíhal výběr hudby?

MP: Vybíral jsem ji já, ale při prvním setkání jsem to konzultoval s Danielou a chtěla jsem, aby se to líbilo i jí. Na většinu písní jsme se shodli. Až potom jsem vymýšlel choreografii, která by tu hudbu vystihla. Hudba je strašně silná.

DŠ: V tom si rozumíme, myslíme si, že výsledkem by nemělo být, že tančíme na hudbu, ale že bychom měli tančit tu hudbu.

Jak budete zvládat přímé přenosy?

DŠ: Pár přímých přenosů jsem moderovala, mám s nimi zkušenost, ale nikdy jsem v nich netančila. Možná ale trému mít budu, možná se úplně rozsypu, to teď netuším. Ale snad to bude jako v divadle, kde jsem před tím taky hrozně nervózní, a jak se rozsvítí světla, budu v roli tanečnice a opadne to.

MP: Když jsem nervózní, tak chodím a mlčím. A soustředím se.

DŠ: Já to mám stejně, přehrávám si to v hlavě a musím mlčet. Někdo do poslední chvíle hází fóry, aby bavil společnost a tím odboural trému, to já nemůžu.

Michale, Vy jste učitel. Jak Vám fandí Vaši žáci?

MP: Učím na prvním stupni. Při minulé StarDance opravdu fandili, natáčeli ve škole videa, ve kterých nám s Janou vyjadřovali podporu, byli nadšení, říkali, že posílali hlasy, možná se koukaly i celé rodiny. Bylo to příjemné. Cítil jsem podporu i od učitelů, kteří každé pondělí ráno pouštěli přenos dětem znovu. To bylo před dvěma lety. Teď učím třetí třídu. Budu se snažit tam s nimi být co nejvíc, aby si mě taky děti užily.

Využijete při trénincích své didaktické dovednosti?

MP: Dětem říkám: „Ne, ne, ne!“ A to říkám často teď i Daniele. Ale zjistil jsem, že je důležité chválit, jen ne pořád. Možná bych měl být přísnější. Daniela je na sebe dost přísná, ona mi naopak říká, že si myslí, že toho děláme málo. Ale já si myslím, že můj koncept je správný.

Jaký je Michal učitel?

DŠ: Dobrý. Má léta praxe a trpělivost s těmi nejmenšími dětmi. Vydrží to se mnou, ale nemá to lehké.

Jak se těšíte na taneční šaty?

DŠ: Zrovna jsme měli první zkoušku, seznamovali jsme se s možnostmi kostýmů. Máme nějaké limity, Michal méně, já více. Jsem ve věku, kdy je některé části těla třeba spíše zakrývat než odhalovat. Ale došli jsme ke dvěma pěkným návrhům a na ně se moc těším.

Co máte raději – standard, nebo latinu?

MP: Jsem latinář. Před dvěma lety jsme měli paradoxně lépe hodnocený standard a asi to bude s Danielou stejné. Ve standardu je to přece jen kompaktnější. Partnerka se na chlapa může víc spolehnout, a proto to dělá lépe, než když jsme v latině mnohdy daleko od sebe.

DŠ: Z celé latiny mi teď Michal udělal bubáka. Ale baví mě to obojí, ve standardu je to více o spolupráci, to se mi líbí. Já jsem týmový hráč. Na latině se mi líbí, že tančím i sama za sebe. Je to o exhibicionismu, o energii a tu kdesi hluboko, opravdu velmi hluboko cítím. Muziku miluju, chodím tančit salsa, ty rytmy mě berou. Technicky je to ale těžší, protože jsem v prostoru sama a je na mě víc vidět, z toho mám strach.

Jaké jsou Vaše ambice?

DŠ: Chtěla bych si zatančit rumbu, kterou mám moc ráda. Na ni se dá zahrát velký příběh. S Michalem jsem ale zjistila, že velký příběh se dá zatančit i ve waltzu nebo v sambě. Rumba je mi ale rytmem blízká, asi protože se jedná o nejpomalejší latinskoamerický tanec. Ambicí je naučit se toho co nejvíc.

MP: Nikomu bych nepřál vypadnout jako první.

To bych ani já nechtěl.

Pavla Tomicová s Markem Dědíkem

Kolik procent času z tréninků se prosmějete?

PT: Smích je pro nás určitou formou relaxace. Když jsme na dně, tak nás vždy uvolní. Jsem moc ráda, že Marek má smysl pro humor. To je pro mě strašně důležité.

MD: Přál bych divákům, aby zažili to, co já s Pavlou zažívám pravidelně na tréninku. Její smích je opravdu kouzelný a pomůže v mnoha věcech.

Nebojíte se, že se smíchy odbouráte při přímých přenosech?

MD: Je pravda, že nás to přepadá v různých situacích.

Při focení promo materiálů nás přepadl desetiminutový záchvat smíchu a lidé si nás i natáčeli na mobil.

PT: Při přímých přenosech to ale snad tak nebude.

Opravdu se chci naučit tancovat, beru to vážně.

Pavlo, jaké jsou Vaše dosavadní zkušenosti s tancem?

PT: Do tanečních jsem nechodila a bylo mi to tenkrát líto. Ani na divadle jsem také nikdy moc netančila. Ale myslela jsem si, že umím valčík, tak jsem ho Marečkovi předvedla a on mi řekl, že to rozhodně valčík nebyl. Trošku jsem pak zapochobovala, zda si vůbec budeme rozumět. StarDance ale beru jako takové opožděné taneční s výhodou, že na škole bych se bála, že pro mě možná nikdo nepřijde, tady mám přiděleného partnera, který prostě musí.

Marku, jde poznat, že Pavla se opravdu chce naučit tančit?

MD: Opravdu, když trénujeme, tak je to na 200 %.

Jde vidět zájem z její strany, že se to opravdu chce naučit, že tomu věnuje čas.

Co Vás víc baví – standard nebo latina?

PT: Popravdě? Pro mě je to zatím stále jedna velká neznámá veličina, ale pořád věřím, že to půjde a budu na to umět odpovědět... Marek je ale chudák, protože se mnou získal i několik hendikepů. Zjistila jsem, třeba že nedokážu poskočit na levé noze, takže musí stavět choreografie na pravou nohu. Od malinka se také nesmím moc točit a musím se pohledem upřít na jedno místo, což pro tanec taky není zcela ideální...

MD: To je výborné třeba pro valčík, velmi točivý tanec.

Zatím jsme ve fázi, že tančíme deset sekund bez přestávky.

PT: Opravdu se bojím, že budu prvním člověkem, který se pozvrací v přímém přenosu.

MD: Zatím nejde říct, zda Pavla bude latinářka nebo standardačka, ale náznaky profesionálního tance tam jsou.

Jak moc náročné jsou tréninky?

PT: Hrozně. Jsem taková nepravděpodobná paní, která chce umět tancovat. Kromě všech těch hendikepů, jsem také nejstarší ze všech. Hodně věcí ani nelze dělat. I když Mareček je asi jeden z mála, kdo mě aspoň popozvedne.

MD: My se opravdu učíme vše úplně od začátku. Pavla není moc zvyklá chodit na podpatku a taneční boty ho mají vždy. Naše první lekce byly o učení stát na tanečních botách a chodit dopředu, dozadu, doprava, doleva. Zatímco ostatní mají už dvě choreografie, my začínáme s první.

Jaké budou Vaše výhody oproti ostatním?

MD: Budeme si to umět užít, ale u poroty asi moc výhod mít nebudeme.

PT: Jsem hrozně ráda, že to Marek takto bere. On by si strašně zasloužil StarDance jednou vyhrát, ale říká mi, že to tak nebere, takže mě dopředu tím závazkem nezatežuje... Arnošt Goldflam říkává: „Když jsem byl mladý, tak jsem chtěl, aby to bylo dobrý. Teď když už jsem starší, tak už jen chci, aby u toho byla čurina.“ To je přesné pro mě ve StarDance.

Na koho z kolegů se těšíte nejvíce?

PT: Na všechny, ale pokud musím jmenovat jednoho, tak Vaška Koptu, protože jsme dlouho velcí kamarádi a protože máme podobné vybavení pro tuto soutěž. Přála bych mu, aby se dostal daleko.

Václav Kopta říkal, že Vaše účast ho přesvědčila, aby kývl i on.

PT: Je to pravda a teď mi za to pořád nadává.

Jaká byla reakce okolí, když se dozvěděli o Vaší účasti ve StarDance?

PT: Manžel byl rád, že se budu hýbat. Teď mi pořád říká: „Jsi vrcholová sportovkyně, tak se podle toho chovej.“ Dana Batulková mi říkala, že to je masakr, ale že to stojí za to. A nejkrásnější reakce byla na divadle, kde mě zastavila pravnučka nějaké paní, které je 97 let a teď chce, aby jí pořídili mobil, protože chce té paní Tomicové posílat hlasy.

Marku, Vy už se StarDance máte velké zkušenosti.

Co se Vám na tomto projektu líbí?

MD: Asi že se se toho účastní VIP osobnosti, které patří ve svém oboru k těm nejlepším. Díky nim to není nuda a je to velké obohacení společenského tance.

Zvýšil se zájem o společenský tanec?

MD: Stoprocentně! StarDance je největší propagace společenského tance u nás. Samozřejmě sportovní úroveň vypadá ještě jinak, ale i tak je to velká reklama. Pomáhá to veřejným kurzům. My tanečníci jsme vděční za StarDance.

Marku, máte pocit, že publikum je stále přísnější.

Mění se reakce diváků?

MD: Reakce jsou obdobné, ale je pravda, že česká StarDance je konzervativnější. V Americe je to megalomanská show, ale upřímně si myslím, že u nás by to takový úspěch nemělo. V Česku je to na vrcholu sledovanosti, díky tomu, že to má glamour. Ano jsme konzervativní, ale díky tomu je to krásné.

#StarDance9 letos sledujte na Facebooku, Instagramu i YouTube

Letos poprvé bude StarDance intenzivně využívat vlastní instagramový účet, který během pár dní nasbíral přes dvacet tisíc fanoušků. Kromě jiných aktivit bude tento účet na den propůjčen jednotlivým soutěžním párům. Ze zkoušek, tréninků i generálek budou připraveny livestreamy s páry, porotou i moderátory. Prostřednictvím sociálních sítí se diváci podívají do zákulisí i do režie. Fanoušci na sociálních sítích mohou jednotlivým soutěžícím zasílat své dotazy i připomínky. Oni na ně živě odpovědí. Každé pondělí proběhne také livechat s párem, který se se soutěží rozloučí.

Zúčastněte se soutěží o dárky i lístky na StarDance!

Sledujte sociální síť StarDance:

www.facebook.com/stardancecz

www.instagram.com/stardancecz

www.youtube.com/user/CeskaTelevize

Výstava StarDance

Kostýmy, kulisy, rekvizity... a celá historie StarDance se fanouškům této soutěže otevřou v pátek 19. října v Galerii ČT (přízemí budovy „Rohlík“, Na Hřebenech II 1130/6, 147 00 Praha 4). Výstava bude k vidění denně od 10.00 hodin do 18.00 hodin. Její kurátorkou je Jana Sommerová.

StarDance v pořadech České televize

Fanoušci taneční soutěže se se svými favority mohou setkat i v dalších pořadech. S vypadnuvšími páry se setkají nejen během finálového večera, ale i ve Studiu 6 nebo Sama doma. Živé vstupy ze studia na Výstavišti přinese i kanál ČT24 nebo Události v kultuře.

StarDance kolem dokola

Od soboty do soboty. Tréninky, zajímavá setkání, emoce a vše, co jednotlivé večery provází, přinese autentický zpravodajský deník. Od první řady jej připravuje režisér Jiří Podlipný.

„Opět nabídneme každodenní ojedinelý vhled do kuchyně příprav sobotních slavnostních přenosů. Jednotlivými díly provede jako vždy noblesní, ale zde přitažlivě civilní Tereza Kostková. Diváci si oblíbili svébytné a často i rozpustilé poznatky z pohledu Honzy Ondera. Nebude scházet ani rozbor s pomocí elektronické tužky. V každodenních minutách diváci uvidí mistry televizních řemesel, kteří svůj talent skládají ve prospěch přímého přenosu. Bez námahy, dřiny, potu a nervozity není sobotní taneční show plná noblesy, třpytu a elegance. A proto StarDance kolem dokola.“

StarDance

scénář: Marek Eben, Barbora Suchařípová

režie: Roman Petrenko

manažer vývoje: Jan Potměšil

manažer realizace: Viktor Průša

hlavní kameraman: Vlado Valko

vedoucí produkce: Petr Herák

dramaturgie: Kateřina Uhlířová, Kateřina Dbalá

architekt: Jaroslav Svoboda

odborný poradce: Jan Onder

aranžmá hudby: Martin Kumžák

pomocná režie: Jan Fronc

kostýmní výtvarnice: Zuzana Straková

asistentka kostýmní výtvarnice: Ilona Ostrá-Heller

lícení: Pavel Bauer

účesy: Blanka Hašková

redaktoři tréninků: Klára Šedová, Ondřej Broukal

režie příspěvků: David Slabý, Matěj Liška

StarDance kolem dokola

režie: Jiří Podlipný | **vedoucí produkce:** Johana Vejvodová

Znělka a kampaň

režie: Alice Nellis | **vedoucí produkce:** Vít Drozda

Kontakty pro média

Aneta Veselská | tel.: 736 531 243

aneta.veselska@ceskatelevize.cz

Daniel Maršalík | tel.: 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

Fotoservis České televize

Pavel Král | tel.: 736 531 043

pavel.kral@ceskatelevize.cz | ftp://www.ceskatelevize.cz